

NAŠA LUČ

december 2003, letnik 52, številka 10

MESEČNIK ZA SLOVENCE PO SVETU

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Kar boš dobrega napravil, bo jutri pozabljeno. "Naj te ne moti, delaj dobro." 2

Cerkev kot kraj tihega pričakovanja 6

Skrivnostna vsebina majhne stekleničke 7

Država in izseljenci 8

Bog daj srečo, sosed 9

Z resnico do prihodnosti 10

Naš rojak je naš sodelavec 11

Jutri slovenskih katoličanov 12

Slovenija moja dežela 14

Iz življenja naših župnij 16

Leto brez sonca 37

Lučkin kotichek 41

Malo za šalo 42

Oglasi 43

Prva str. ovitka: A. Veber: Sv. Janez Krstnik Cerknica

Druga str. ovitka: Arhiv p. J. Kokalj: Mati Terezija

Tretja str. ovitka: Družina: Jaslice
Četrta str. ovitka: Družina: Jaslice

Advent. Slovar slovenskega knjižnega jezika je zelo skop v njegovi razlagi. Pove nam samo, da so to štirje tedni pred božičem. Kako brezosebna in suhoparna razlaga dogodka, ki kristjanom predstavlja pričakovanje, hrepenenje po učlovečenju Boga samega.

Advent je priprava na dogodek. Je čas, ko se umiri srce, prevetrijo misli, in obenem čas zunanje priprave na skrivnost božične noči.

Ljudje velikokrat raje preskočimo tisto prvo, to je osebno notranjo pripravo in se osredotočimo na zunanjo, ki pa se rada sprevrže v skomercializiran »veseli december«. Ta pa na žalost predstavlja zgolj polne in kričeče izložbe, ulice, okrašene v živopisanih barvah. Vse se nam ponuja samo, brez napora. Potrebujemo samo dovolj denarja in tudi sami lahko hitro postanemo del zunanjega blišča. Kako preprosto in na oko celo prijetno. Kako nam to včasih godi. Pa vendar, kljub bogati vsebini ostajamo prazni, plehki in razočarani. Mimo nas gre advent, božič postane zgolj družinski praznik, brez krščanske vsebine, po praznovanju novega leta nas boli glava in spet smo tam nekje na začetku, brez vsebine, velikokrat celo žalostni in brezciljni.

In kaj je alternativa vsemu zgoraj navedenemu. Mati Terezija nam jo ponuja v obliki molitve, ki je bila napisana na zidu Doma otrok iz Kalkute v kraju Shishu Bhavan:

*Človek je nes pameten, nelogičen, egocentričen.
NAJ TE NE MOTI, LJUBI GA.*

*Če boš dobroto delil, te bodo opravljali kot egoista.
NAJ TE NE MOTI, DELI DOBROTO.*

*Ko uresničuješ svoje načrte, boš srečal neiskrene prijatelje in prave sovražnike.
NAJ TE NE MOTI, URESNIČUJ JIH.*

*Kar boš dobrega napravil, bo jutri pozabljeno.
NAJ TE NE MOTI, DELAJ DOBRO.*

*Poštenost in odkritosrčnost te delata ranljivega.
NAJ TE NE MOTI, BODI ISKREN IN POŠTEN.*

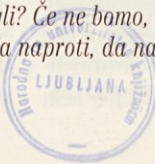
*Kar si dolgo let gradil, se lahko v trenutku podre.
NAJ TE NE MOTI, GRADI DALJE.*

*Če pomagaš ljudem, bodo zamerili.
NAJ TE NE MOTI, POMAGAJ JIM.*

*Daj svetu najboljše, kar moreš, in brcali te bodo.
NAJ TE NE MOTI, DAJ ČIM VEČ.*

Bomo zmogli? Če ne bomo, naj nas ne moti, če pademo. Novorojeni nam prihaja naproti, da nam pomaga, da vstanemo.

Vse dobro.

Kar boš dobrega napravil, bo jutri pozabljeno. "Naj te ne moti, delaj dobro."

(mati Terezija)

Jezuit pater Jože Kokalj, župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani, dolgoletni misijonar v Zambiji in prijatelj danes blažene matere Terezije, ustanoviteljice reda Misijonark ljubezni

Na začetku najinega pogovora bi vas prosil za kratko osebno predstavitev.

Sem pravi Ljubljančan, iz Šiške doma. Oče izhaja iz kmečke družine blizu Golnika, mama pa je Hrvatica iz središča Istre iz Pazina, ki je skupaj s svojimi starši ob koncu prve svetovne vojne prebežala v Ljubljano pred italijansko okupacijo Istre. Oče je bil sodnik, državni tožilec za Slovenijo, mati pa učiteljica. Rano otroštvo sem preživel v Šmarju pri Jelšah, kjer je bil oče sodnik. Osnovno šolo in klasično gimnazijo do vključno 6. razreda sem obiskoval v Ljubljani. Sedmo in osmo gimnazijo pa sem naredil v Zagrebu že kot jezuit, kamor sem vstopil 8. decembra leta 1945. Tam sem končal tudi študij filozofije in teologije. V Zagrebu sem vsega skupaj preživel 12 let.

Kako se je nadaljevala vaša duhovniška pot?

Osem let sem bil kaplan na koncu Pobrežja v Mariboru, v župniji Brezje, ki so jo ustanovili jezuiti. Od tam pa me je pot vodila v misijone, v Zambijo, točneje v Lusako, kjer sem preživel lepih 14 let. Vrnil sem se v domovino, kjer so me imenovali za provinciala jezuitskega reda v Sloveniji. To službo sem

P. Jože Kokalj

opravljal šest let, sedaj pa sem že trinajst let župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani.

Kdaj ste se odločili za misijone?

Že kot dijak klasične gimnazije sem se srečal z dvema velikima navdušencema za misijone, lazaristoma Ladislavom Lenčkom in gospodom Sodjo. Oba sta vodila misijonski krožek, kamor so zahajali tisti, ki so v sebi čutili željo po misijonskem delu. Oba sta name zelo globoko vplivala. Pri njima sem dobil prvo misijonsko vzpodbudo. Dokončno pa sem se odločil, ko sem se vzgajal pri jezuitih in sem se seznanil z jezuitskim misijonom v Bengaliji. Želel sem se pridružiti slovenskim misijonarjem v Indiji.

Kje ste delovali kot misijonar?

Misijonar sem bil samo v Lusaki, v glavnem mestu Zambije, kjer sem 14 let deloval na eni župniji. Celo svoje duhovniško življenje sem bil pastoralni delavec. To je moja zadolžitev in tako sem deloval tudi kot misijonar. Ves čas sem bil župnik, na dveh velikih župnijah. Bil sem dušni pastir, ki je preprosto oznanjal božjo besedo, ki je namenjena prav za vse ljudi, za revne in bogate, bele in črne ...

Blažena mati Terezija

Kako vas je pot zanesla v Indijo oziroma kakšne so vaše povezave z Indijo in tamkajšnjimi misijoni?

Ko sem postal jezuitski provincial v Ljubljani, sem začel razmišljati, da od začetka druge svetovne vojne v Indijo ni prišel noben slovenski škof ne noben drug slovenski cerkveni voditelj, da bi obiskal misijonarje. Zato sem se leta 1983 odločil, da jaz naredim ta korak in obiščem vse slovenske misijonarje in misijonark, ki so takrat delovali v Indiji. Obiskal sem jih v imenu slovenskih škofov, provincialov in provincialk. Tam sem z našimi misijonarji opravil vrsto intervjujev, tako da sem tudi kasneje lahko napisal knjigo, v kateri sem predstavil nekaj čez sto slovenskih misijonarjev in misijonark. Prekrižaril sem celo Indijo. Največja skupina je bila v okolicah Bengalije, Kalkute, Bombaja in Madrasa.

Kdaj in kje ste prvič srečali mater Terezijo?

Najprej sva se srečala v Ljubljani leta 1979, ko je obiskala naše glavno mesto. Vendar je bilo to le bežno srečanje, stisk roke in prisotnost pri njenem govoru v ljubljanski stolnici. Potem pa sem bil z njo še dvakrat skupaj: leta 1983 v Kalkuti v njeni glavni hiši in leta 1988, ko sva skupaj patrom Jožetom Cukaletom imela

z njo daljši pogovor. Pogovarjali smo se o njenem delu. Iz Južne Afrike je prišla vsa navdušena. Lahko sva občudovala širino njenega pogleda. Pred očmi ni imela zgolj določenih krajev ali mest. Pred njo je bil ves svet. V svojih mislih je obšla Afriko, mislila na Kitajsko, mislila na postojanke v Rusiji in vsepovsod, kjer bi lahko storila kaj dobrega. Izročil sem ji tudi pozdrave od slovenskega nadškofa, njenih sester in za vse se je pristrčno zahvalila. Zadnjič pa sem jo obiskal na njenem grobu meseca ferbruarja 2001.

Kakšni so bili vaši prvi vtisi ob srečanju z njo?

Moj prvi vtis je bil ta, kako močno se je mati Terezija razlikovala od drugih. Mislim, da je imela povsem drugačno poslanstvo kot drugi misijonarji. S tem ne mislim precenjevati ali podcenjevati kateregakoli drugega misijonarskega dela, toda ona je bila zanimiva predvsem zaradi tega, ker je bilo njeno delo popolnoma svojevrstno. Takšnega reda, kot ga je predstavljala ona, še ni bilo. Sama je izstopila iz reda loretink, kjer je uspešno delovala kot ravnateljica šole. Izstopila je z namenom, da se bo lahko posvetila delu za najbolj revne med revnimi nasploh. Prav zato je bila nekaj popolnoma svojevrstnega. Res je, da so se tudi nekateri drugi redovi med drugim ukvarjali tudi z revnimi. Ona pa je osnovno poslanstvo podredila samo temu delu: pomagati najnižjim od najnižjih. Ni poznala nobenih omejitev, nobenih vprašanj, kakšni so ti reveži, kdo so, so reveži po svoji krivdi ali ne, katere vere so ... O vsem tem se ni spraševala. Rekla je: Ne poznam množice, poznam samo človeka.

Kakšna je bila povezava med njo in slovenskimi duhovniki v Indiji?

Mislim, da je za naše bralce to najbolj pomembno vprašanje. Na to vprašanje ne znajo odgovoriti sve-

Na sprejemu pri svetem očetu Janezu Pavlu II. v Rimu

Pater Kokalj kot misijonar v Zambiji. (Lusaka) Šola na prostem za otroke, za katere ni bilo prostora v navadnih šolah.

tovni mediji. Ti govorijo o Tereziji iz Kalkute, morda še omenijo, da je bila Albanka ali Makedonka, ne vedo pa, kako se je odločila za misijone. Odločila se je samo zaradi tega, ker je bila kot organistka v Skopju, kjer so bili slovenski in hrvaški jezuiti. Ti so ravno takrat, ko je imela 16 let, ustanovili misijon v Bengaliji. Kot šestnajstletno dekle se je začela navduševati, da bi se tudi ona pridružila temu misijonu kot redovnica. Zato so ji patri dali na izbiro, ali vstopi k loretinkam, če se hoče bolj posvetiti šolstvu, ali pa k sestram sv. Križa, če se hoče posvetiti bolj pastoralnemu delu med ljudmi po vaseh. Odločila se je za šolstvo in kot osemnajstletnica odšla skupaj s Slovenko Magdaleno Kajnič na Irsko.

Ne samo da je za svojega duhovnega voditelja imela Slovenca patra Bukoviča in nato Hrvata patra Jambrekoviča, osebno se je dobro poznala tudi s slovenskim škofom Gnidovcem, za katerega je rekla, da je zanjo idealni lik katoliškega duhovnika. Ona je do svojega poklica in misijonarjenja v Indiji prišla samo zato, ker je bila priključena pastoralni ekipi slovenskih in hrvaških jezuitov v Skopju.

Kako je kasneje mati Terezija sodelovala s slovenskimi misijonarji?

Kasneje, ko je bil potrjen njen red Misijonark ljubezni, se je takoj povezala z našimi misijonarji, ki so postali zvesti sodelavci njenega dela za najbolj uboge med ubogimi.

Z vsemi je sodelovala, ker je čutila, da je še del našega misijona. Pater Jože Cukale je bil njen največji prijatelj. V knjigi o njej pravi takole: "Videl sem mater

Terezijo klečati v kapeli svetega Frančiška Ksaverskega, ko se je ozrla na krsto patra Slovenca Janeza Ehrlicha in ko je šla za krsto v procesiji, sklonjena nad svojim rožnim vencem, videl sem dolgo vrsto novink matere Terezije v belih sarijih na pokopališču, ko smo polagali v grob našega brata Poldeka Vidmarja, solze misijonark ljubezni so pričale, kako drag jim je bil stari mož z dolgo belo brado, ki so ga pogosto srečevale po kalkutskih ulicah."

Delovala je tiho, pa vendar so jo vsi opazili in je ves svet slišal zanjo. Je bilo njeno misijonarjenje kaj posebnega, se je njena metoda razlikovala od recimo vašega načina misijonarjenja?

Ona ni poznala drugih razen tiste najrevnejše in samo za njih se je razdajala. Zato je edinstvena v celotni katoliški Cerkvi. Vedno je živela tako ubogo. Njene sestre se odrekajo vsemu, ne poznajo radia, pralnega stroja, odpovedale so se vsemu temu. Pravijo, da reveži tega nimajo in če hočejo pomagati njim, morajo tako živeti tudi same. V tem so tako različne od drugih in zato je tudi mati Terezija lahko nagovorila te ljudi.

Znamenit je bil tudi njen nastop v Združenih narodih, ko je zbrane nagovorila nekako takole: "Če boste kdaj slišali za kakšno ženo, ki bi rada splavila otroka, ker ga ne more nahraniti, prosim, recite ji, naj otroka pošlje k meni in jaz ga bom nahranila."

Kako so mater Terezijo sprejeli drugi Indijci, predstavniki drugih ver, politiki?

Indijska oblast vključno z vlado nanjo ni gledala z milostnim pogledom in ji niso bili naklonjeni. Če je neka prostovoljka, ki je prišla iz Evrope, zato da bi ji pomagala, na ambasadi povedala, da gre k materi Tereziji, ni dobila vizuma. Politiki so jo zavračali, ker naj bi ona s svojim delovanjem razglašala svetu, kakšna beda vlada v Indiji.

Se je kasneje ta odnos morda kaj spremenil?

Ne. Ni se spremenil. Te zadnje državniške časti, ki jih je bila deležna, so bile po zaslugi vplivov iz zunanjega sveta in njene avtoritete, ki jo je kot oseba imela v svetu. Niso pa ta odlikovanja bila sad iskrene zahvale in hvaležnosti indijske države do nje in njenega dela.

Mnogi so se bali, kako bo po njeni smrti. Ali bo red nadaljeval po začrtani poti ali ne? Kakšno je vaše mnenje?

Pater Cukale mi je nekoč povedal, da so vprašali samo mater Terezijo, kaj bo z njenim redom po njeni smrti. Rekla je: "Red se bo obdržal samo, če se bo držal svojih temeljnih pravil." In res je v tem vsa skrivnost. Njena naslednica sestra Nirmala pogumno stopa po začrtani poti in mislim, da delajo zelo dobro.

Sveti oče jo je relativno hitro (po njeni smrti) povzdignil med blažene. Kaj to pomeni za cerkveno prakso?

Sveti oče Janez Pavel II. ima drugačen pristop, kot so ga imeli prejšnji papeži. Zato jih je za blažene in svetnike razglasil več kot vsi prejšnji papeži skupaj. Njegov pogled je zelo preprost. On želi svetništvo približati človeku. Zato razglašá blažene, ki so v določeni kulturi, kraju posebno znamenje božje prisotnosti. Zato je na primer nam dal Slomška, kar pa še ne pomeni, da ga bodo dobro poznali tudi na Japonskem. Na ta način

Chandpal Ghat, Calcutta

Pristanišče na reki Ganges v Kalkuti

je svetništvo približal konkretnim ljudem in nas obenem opozarja, da smo mi vsi poklicani k svetništvu.

Ali ste v Ljubljani kdaj obiskali njeno hišo? Kako je z njenim redom pri nas?

Sestre v Ljubljani imajo vsak četrtek jutranjo mašo v angleškem jeziku v svoji kapeli. Sedem let sem hodil vsak četrtek in skupaj z njimi daroval sveto daritev in imel duhovni nagovor. Nekajkrat pa sem imel za njih tudi letno duhovno obnovo. Pri nas delujejo samo štiri sestre. So v zelo težkem položaju, ker ne morejo dobiti primerne stavbe v centru mesta, kjer bi lahko živele, kuhale hrano in sprejemale reveže. Mislim, da njihovemu apostolatu mesto Ljubljana ni naklonjeno.

Kot misijonar ste spoznali veliko naših rojakov po vsem svetu. Kolikor vem, ste na nek način še najbolj navezani na naše rojake v Veliki Britaniji?

Moja priprava na misijon v Zambiji se je začela pri družini Rehberger v Bedfordu in znova in znova bi rad povedal, da sem jim zelo hvaležen za njihovo gostoljubje. Pri njih sem se učil angleški jezik in užival njihovo dobroto. Dobro se spominjam tudi misijonske tombole in podobnih srečanj med rojaki. Večkrat sem bil tudi gost v Našem domu v Londonu, kjer so me vedno tako odprto sprejeli. Poznam tudi sedanjega župnika g. Cikaneka.

Kar devet mesecev sem bil tudi gost na slovenski misiji v Parizu, kjer sem sodeloval tudi pri slovenskem bogoslužju.

Spomini me vežejo na Slovence v Kanadi in Ameriki. Časopis Ameriška domovina je tedensko objavljaval moja poročila z misijona v Zambiji.

Zelo dobro poznam gospo Kristino Mlakar, ki sedaj živi v Münchnu in je bila naša misijonarka v Zambiji. Dolga leta je delovala na našem misijonu in je bila zelo ugledna profesorica. Dobro poznam tudi dr. Janeza Zdešarja, s katerim sva se srečevala pri sv. Jožefu že v času II. svetovne vojne.

Ste tudi redni bralec Naše luči. Vas lahko za konec vprašam, kaj najprej preberete v naši reviji?

Vsako številko Naše luči najprej začnem pri vicih, ki so zares dobri. Vedno se prisrčno nasmejem, kar je zelo dobro in tudi zdravo za človeka. Potem pa konkretnosti: poročila iz misij, s katerimi sem bil kdaj povezan, razprave, povest ...

Pogovarjal se je Ljubo Bekš

Cerkev kot kraj tihega pričakovanja

Večkrat sem se vprašal, kakšne posledice ima današnja potrošniška družba za nas. Lahko bi navedel veliko odgovorov. Najbolj pa zame drži tale: ropala nas je potrpežljivega in tihega pričakovanja. Vse mora biti na dosegu roke. Danes je težko kaj počakati. To velja v materialnem in tudi v duhovnem smislu.

Vstopamo v adventni čas, ki je čas pričakovanja. Cerkev nas želi uvesti v tiho in globoko pričakovanje največjega daru, ki nam ga daje Bog: Jezusovo rojstvo, učlovečenje Božjega Sina. Kako ustvariti ozračje pričakovanja v času, ko nihče ni več navažen in pripravljen čakati? Na nek način je za današnjega človeka božič že vsak dan, saj ima vse, kar si požel. Zlasti v mesecu decembru božič prehiteta koledar, saj smo zaposleni z nakupovanjem in darili že od prvega decembrskega dne naprej.

Kdor zna čakati in pričakovati, se zaveda, da ni sam sebi dovolj. Pričakovanje razširi pogled in človeka notranje uglaši na nekaj večjega od sebe. Prav v tem nam lahko Cerkev v adventnem času pomaga in nas pripravi na doživeto obhajanje božičnih praznikov. Pogled nam usmerja k svetopisemskim likom ljudi, ki so znali čakati in pričakovati.

Marija, ki ji je angel zaupal skrivnost učlovečenja, je v času nosečnosti vsak dan pričakovala dogodek, ki jo je presegal. Obdarjena s skrivnostjo božje ljubezni do človeka in človeštva je v tišini in zbranosti odpotovala k sorodnici Elizabeti in se z njo veselila dogodka, ki mora priti. Teta Elizabeta se je v globokem in pristnem veselju pridružila Marijinemu pričakovanju. Ne pri Mariji in ne pri Elizabeti ni šlo le za človeške

načrte. Nekaj večjega se je dogajalo; nekaj, kar si človek sam ne more dati, ampak lahko le pričakuje kot dar od zgoraj.

Janez Krstnik, ki ga v adventnem času večkrat srečamo, je klical k spreobrnjenju in ljudi pripravljaj na pričakovanje časov milosti in rešitve: na tistega, ki mora priti. On sam je dosegel visoko stopnjo duhovne zrelosti, imel je veliko učencev. Toda njegovo oznanilo in njegova pridiga sta bila le uvajanje v pričakovanje Jagnjeta, ki odjemlje grehe sveta. Eno samo pričakovanje.

Jožef, Marijin zaročenec, ki je moral prestati hud notranji boj s samim seboj in z okoljem, v katerem mu je bilo dano preživljati »nezaželeno Marijino nosečnost«, je prav tako znal pričakovati. Tiho je stal ob Mariji in ji pomagal, stoodstotno se je predal božji volji in zaupal neznani prihodnosti. Šlo je za nekaj večjega od njega in od njegovih mladostnih načrtov.

Vsako leto je adventni čas tudi za nas čas notranjega soočenja s samim seboj. Kaj pričakujemo od življenja? Smo postali sami sebi dovolj? So naši človeški načrti res nekaj tako absolutno pomembnega ali pa dopuščamo možnost novih presenečenj?

Največje presenečenje vseh časov je učlovečenje Boga. Tega presenečenja so se s srcem in dušo oklenili Marija, Jožef, Elizabeta in Zaharija, Janez Krstnik, starček Simeon in pre-rokinja Ana, pastirji na betlehemske poljanah, trije popotni kralji ... Se ga bomo letos tudi ti in jaz? Na tako predan in zaupanja poln način?

Cerkev hrani kot dragoceno svetinjo sposobnost in dar globokega duhovnega pričakovanja. Ona sama je po svojem bistvu v pričakovanju. Vsakič znova jo Bog preseneča z darom učlovečenja: v obhajanju božiča, v prihodu Jezusove navzočnosti v evharistiji, v obhajanju Jezusove velikonočne skrivnosti, v pričakovanju prihoda Sveiega Duha. Končno v pričakovanju prihoda božjega kraljestva, poslednjih časov, kjer bo Bog vse v vsem. Cerkev ni nič drugega kot pričakovanje. Naj nas v letošnjem adventnem in božičnem času obdari z blagoslovom tihega in globokega pričakovanja.

Zvone Štrubelj

Skrivnostna vsebina majhne stekleničke

Za kratek čas sem postal pred veliko izložbo blagovne hiše, v kateri so se očem mimoidočih ponujale majhne stekleničke dragocenih parfumov najmenitnejših znamk: Chanel, Yves Saint Laurent, Christian Dior ...

Sama prestižna imena in za nekatera od njih ljudje plačujejo bajne vsote. Pri tem pa povrhu tvegajo, da te vonjave ne bodo ugajale tistim, ki jih bodo deležni poleg njih.

Ko sem odhajal stran od izložbe, se mi je obudil spomin na že kar precej oddaljeno doživetje. Šel sem na obisk k prijatelju, ki je stanoval v velikem stanovanjskem bloku. Ko sem vstopil skozi vhodna vrata stavbe, sem začutil silovit smrad. Tako me je zadel, kakor da bi se zaletel v drevo. Očitno je eden izmed stanovalcev pripravljal za kosilo nekakšno specialiteto, ki je morda imela dober okus, toda zelo neprebavljiv vonj in tega je delil tudi s svojimi sosedi. Okusi so pač različni.

V odnos do naše okolice vključimo vse naše možnosti zaznavanja, notranje in zunanje. Človek ni samo nos ali ušesa ali oko. Prvi impulz iz okolice nam še ne pove dovolj. Ko zavohamo dim, še ne moremo trditi, da je zagotovo nekje izbruhnil požar. Morda le delavci na bližnjem smetišču zažigajo odpadke.

Posamezni čuti ne ustvarijo celotne podobe resničnosti. Zlahka se zmotijo in povzročijo zmedo, tudi v odnosih. Če se od nekoga širi slab vonj, še ne pomeni, da je zato hudoben in se ga je treba izogibati. Nasprotno pa veliki nepridipravi v glavnem kar dobro skrbijo za svoj videz. Pokojni stari oče mi je pripovedoval, da ga je nekoč v Ljubljani na avtobusni postaji ogovoril zelo urejen moški. Zaradi videza je v njem vzbudil zaupanje in zato sploh ni takoj opazil, da mu je v tistih nekaj trenutkih iz žepa izmaknil denarnico.

Urejenost je lepa čednost. Toda, kakor pravi francoski pregovor, meniška kuta še ne naredi meniha. Jezus je dejal: "Po njihovih sadovih jih boste spoznali. Se mar grozdje obira s trnja ali smokve z osata?" (Mt 7,16). Sadovi našega dela veliko povedo o nas, razkrivajo misli in namene srca.

Dragocene dišave se skrivajo v majhnih stekleničkah. Prav tako tudi najbolj smrtonosni strupi. In človeško srce je kakor majhna steklenička ...

David Taljat

Stolnica sv. Bonifacija v Fuldi

Država in izseljenci

Eden bolj znanih Slovencev, ki so se vrnili v domovino iz izseljenstva, je dr. Jože Bernik, poslanec Nove Slovenije v Državnem zboru. Znan je kot zavzet zagovornik resnih in vsestranskih povezav med slovensko državo in Slovenci po svetu. V intervjuju za Demokracijo je nanizal svoje izkušnje in ocenil dogajanje in stanje na tem področju, izhajajoč iz primerjave tega odnosa pri drugih narodih.

Če primerjamo irsko pot in našo, opazimo veliko razlik. Ustavimo se samo pri odnosih med slovenskimi izseljenci in slovenskimi oblastmi pred osamosvojitvijo in po njej. Pred osamosvojitvijo so komunistične oblasti poznale samo tiste izseljence, ki so bili pripravljeni sodelovati z njihovim režimom. Vsi drugi smo bili zanje »izbrisani«, izdajalci in še kaj. Tako je bilo skoraj pol stoletja. Po slovenski osamosvojitvi so mnogi naivno mislili, da bo skupna narodnost in kri prekrila vse te globoke razdore in da bomo lahko vsi enakopravno sodelovali pri gradnji slovenske družbe in države. Vse od zakona o državljanstvu in nato pridobivanja slovenskega državljanstva smo lahko gledali diskriminacijo in podobno.

Že leta 1992 je na pobudi neke slovenske civilne organizacije prišlo do prvega srečanja slovenskih podjet-

nikov in industrialcev na Bledu. Udeležilo se ga je prenetljivo veliko slovenskih izseljencev z različnih koncev sveta. Vendar je bila poslovna miselnost domačih udeležencev še na začetku razvoja, zato ni prišlo do pričakovanih poslovnih povezav. Tedaj in tudi kasneje slovenska oblast kljub svoji propagandi o »zgodbi o uspehu« ni kaj dosti skrbela za takšne stike.

Na drugi strani pa so tudi izseljenci sčasoma spoznali, da slovenska vlada ne vidi v njih ne slovenskih ne gospodarskih partnerjev. To stanje se je nekoliko izboljšalo, vendar do danes ni prišlo do pomembnih gospodarskih stikov. Pri nekaterih znanstvenih področjih gre razvoj nekoliko hitreje, delujejo vsaj medsebojna poznanstva in postajajo čedalje uspešnejša. K temu je veliko pripomogel Svetovni slovenski kongres, ki je v drugi polovici devetdesetih let začel z letnimi srečanji slovenskih zdravnikov s sveta in Slovenije (do zdaj so bila tri), nato znanstvenikov in tudi gospodarstvenikov. Nekatere države v tranziciji so spoznale koristnost takšnih povezav in srečanj. Medtem ko so morali dosedanja srečanja v celoti financirati gostje oziroma predavatelji sami, je to breme sedaj prevzela država.

Na tem področju bi potrebovali resno državno strategijo. Ker je nimamo, je delovanje prepuščeno izključno civilni družbi brez močne podpore vladnih organov, skoraj nobene podpore pa nima med slovenskim konzularnim in veleposlaniškim osebjem. Žal je med njimi mnogo nekvalificiranih ljudi in takšnih, ki so jih potegnili z različnih uradniških mest v Sloveniji, imeli pa so pravo »uniformo«.

Videti je, da se bomo le počasi in s težavo izkopal iz svojega mišljenjskega modela, ki nas je oblikoval pol stoletja in našim oblastem narekuje izkrivljeno pot do slovenskih narodnih in državnih ciljev. In to tik pred vstopom v Evropsko zvezo!

(Esslingen) Tudi otroci so zapeli po domače.

Bog daj srečo, sosed

Starodavni prijazni pozdrav sosedu, ki sem ga uporabil za naslov, je služil za slovensko geslo ob romanju Slovencev in Hrvatov v Marijo Bistrico konec letošnjega avgusta. Prijaznost do sosedov in drugih ljudi okrog nas se najprej pokaže prav s pozdravljanjem. Tudi za pozdrav si moramo vzeti dovolj časa, da ga ne skrajšamo na eno samo besedo.

Slovenci se radi pohvalimo, da slovenski jezik ne pozna hudih kletvic. Vse grde kletve smo uvozili iz sosednjih jezikov. Nasprotno pa lahko trdimo za pozdrave. Lepih pozdravov ni bilo treba uvoziti, ker jih imamo v našem jeziku dovolj, lahko rečemo, da že celo tisočletje. Prvi zapisan pozdrav v slovenskem jeziku je znan iz trinajstega stoletja. Ko je vojvoda Ulrich Lichtensteinski potoval po slovenskem ozemlju, so ga pozdravljali z besedami: »Buge vas primi, Gralva Venus« (Bog vas sprejmi, kraljeva Venera). Nad tem pozdravom je bil tako navdušen, da ga je dobesedno zapisal, ko je svoje potovanje opisoval v nemškem jeziku.

Vsi pozdravi izražajo dobrohotnost. Da bi to bolj prišlo do izraza in ne bi bile samo prazne besede, je v mnoge pozdrave vključena tudi beseda Bog. Šele Bog lahko stori, da se naše dobre želje tudi uresničijo. Marsikje, zlasti na Štajerskem in v Prekmurju, še sedaj za najosnovnejši pozdrav uporabljajo obliko »dober dan Bog daj« in odgovor nanj je »Bog daj«. Drugod pa se na pozdrav »dober dan« odgovori »Bog ga daj«. Tudi najbolj razširjeni pozdrav ob slovesu, »zbogom«, vključuje željo, da bi tisti, ki se poslavlja in tisti, ki ostanejo, ostali z Bogom, torej da bi jim Bog dal vse dobro in bi se tudi sami obnašali do Boga tako, da bi bili vredni prejeti vse tisto, kar želijo.

Pozdravljanje z uporabo božjega imena je tako zakoninjeno v čutenje slovenskega človeka, da ga tudi v času komunizma ni bilo mogoče kar na hitro izkoreniniti. Ker pa so bili pozdravi, ki so spominjali na Boga, nezaželeni, je marsikdo začel uporabljati isti

pozdrav s tujo besedo »adijo«, ki pa v italijanskem jeziku prav tako pomeni zbogom.

V Prekmurju se ob srečevanju uporablja tudi pozdrav »hvaljen Jezus«. Še bolj pa je zanimiv pozdrav ob nedeljah, ko se pride od maše. Vsak, ki pride iz cerkve, potem pozdravi: »Bog vam daj tal (delež) od svete maše«, ali pa krajše: »božji blagoslov«. Take lepe navade najbrž ni nikjer drugje, ne v Sloveniji ne drugod po svetu.

Ko se gre mimo ljudi, ki so pri kakršnem koli delu, ali se pride k njim, se pozdravi »Bog daj srečo« in oni navadno celo dvakrat odvrnejo: »Bog daj, Bog daj«. Pozdravi, ki se jih pove s celim stavkom, so mnogo prijaznejši, kot pa na hitro zamomljani pozdravi z eno samo besedo, kot se zdaj vpeljuje zlasti na televiziji v improviziranih oddajah za mladino, ko voditelji skušajo vpeljati pozdrav »dan« ali »čer« namesto dober dan in dober večer.

»Buge vas primi, Gralva Venus«

Škoda bi bilo, če bi se naša stara lepa kultura pozdravljanja zvedenila na samo pol besede. Tudi če ste že od mladih nog od doma in vam stare lepe navade niso utegnile priti v uho, prisluhnite, ko pridete v domovino in se naučite lepih pozdravov iz svojega domačega kraja. Lahko jih tudi prevedete v jezik dežele, kjer bivate in jih uporabljate, da tudi drugi narodi spoznajo našo kulturo pozdravljanja.

Janez Modic

Gozdarska malica ob kraljici Roga (recept s televizije)

Potrebujete: 3 čebule, 4 stroke česna, prekajeno kranjsko klobaso, 30 dag prekajene slanine, malo olivnega olja, peteršilj, koruzni zdrob, steklenico vina (traminca), sol, poper, timijan, majaron in parmezan, malo surovega masla.

Na drobne kockice narezano slanino, klobaso in narezano čebulo prepražite na olju, nato zalijete z nekaj vina, malo prekuhate, dodate začimbe in sol, prilijete še malo vode in vmešate koruzni zdrob. Hitreje je pripravljeno, če imate instant polento. Stresete je toliko, da ni pregosto, ker se kasneje zgosti. Dodate lahko še malo masla in na koncu še parmezan.

Z resnico do prihodnosti

Pred meseci je Janez Janša dal pobudo za sklic konvencije o prihodnosti Slovenije. Zamisel sta podprla predsednik državnega zbora Borut Pahor in predsednik države dr. Drnovšek. Nekaj sestankov s politiki je že bilo, sedaj pa se širi krog »iskalcev prihodnosti« še na izobražence.

Zadnji čas je, da začnemo Slovenci razmišljati o svoji prihodnosti, saj smo tik pred vstopom v Evropsko unijo. Ko bomo maja 2004 postali člani te skupnosti, bodo naše narodne in kulturne posebnosti na prepihu. Jezik, ki je že pod pritiski angleščine, bo še bolj. Neka lahkotnost, povezana z materialistično miselnostjo, prodira v poslovne kroge in med mlade, kjer je vse več takšnih, ki se jim zdi slovenski jezik nepotreben strošek. Na srečo so trendi med evropskimi ljudstvi nasprotni in Evropa teži k temu, da bi se vse posebnosti ohranile in gojile tako, da bi se nič od evropskega jezikovnega in kulturnega bogastva ne izgubilo. Na čistini bo tudi gospodarstvo. Na evropskem trgu ga država ne bo mogla več ščititi, ampak bo moralo samo premagovati svoje evropske tekmece. Tu ni zavaznikov in preveč smo zaznamovani s socialistično in balkansko miselnostjo, zato bo boj na trgu toliko težji.

Še drugi izzivi so, a eno je jasno: toliko bolj bomo uspešni, kolikor bolj bomo enotni. To ne bi smelo biti težko, saj nas je komaj dva milijona. In če se znajo pred izzivi zediniti nekaj desetkrat večji Francozi ali Nemci, kako se ne bi mi? A prav v tem tiči težava. Slovenci ne moremo priti skupaj glede preteklosti. O njej sta dve verziji. Uradna, ki jo je določila partija in jo država goji še naprej, in resnična verzija, ki se še vedno odriva na rob, ker odkriva kalvarijo ljudi pod komunisti. Sam sem med številnimi, ki že desetletja vztrajajo pri resnično ljubeznem pisanju zgodovine, a brez uspeha.

No, konec oktobra je o preteklosti spregovoril akademik dr. Tine Hribar. Ta se je komunistom zameril pod komunizmom, po njegovem »koncu« pa se mu je spet približal in potegnil s Kučanom. Njegova soproga se je med drugim žalostno proslavila s svojim bojnim vzklikom: »Zaustavite desnico!«, tisto desnico,

ki je komaj nastala in še ni niti stopila iz zibke. A Hribarjeva je trdila, da ogroža demokracijo; enako je trdila za Cerkev, in to v času nadškofa Šuštarja, ki je bil več kot obziren in je zelo pazil, da ne bi koga vznemiril. Kakor koli že, ne akademik sam ne skupaj s soprogo ni pokazal kakšne načel-

nosti in doslednosti, ampak je vijugal - kdo bi vedel zakaj? - med demokracijo in Kučanom. Oktobra torej (Kdo ve zakaj! Morda čuti, da se bo z Evropo moralo pri nas še kaj radikalno spremeniti!?) je razglasil novinarjem, da smo Slovenci nesrečen narod. Te nesreče je kriva razklanost zaradi preteklosti. Dokler ne bomo priznali resnice o Zločinu, o vseh grozodejstvih komunistov, tako dolgo bomo nesrečni. Če bi na povojna grobišča zapisali, da so žrtve revolucije, bi resnico priznali, toda poslanci so takšen napis zavrnil. Akademik gre še dalje in obtoži Milana Kučana, da stoji za poslanci. »To in dejstvo, da tožilci nikakor ne najdejo krivcev za te poboje in tudi ne tistih, ki so organizirali zaroto molka o njih, dokazuje, da vpliva in moči komunistične in udbaške kontinuitete ne gre več podcenjevati.« Hribar je še povedal, da bo od predsednika Drnovška zahteval, da o resnici preteklosti spregovori tudi konvencija o prihodnosti Slovenije.

Samo veseli moremo biti, da po toliko letih tudi od takšnih ljudi, kot je akademik Hribar, slišimo jasno in glasno resnico o komunističnih zločinih in tudi priznanje, da pri nas še vedno vlečejo številne niti iz ozadja Milan Kučan in njegova komunistična in udbaška kontinuiteta. Kakor so morali komunisti že pri približevanju Evropi položiti na mizo marsikatero skrito karto in priznati zločine, ki so jih dotlej spretno prikriivali, tako sedaj kaže, da bo konec njihovega izigravanja resnice in ljudi in bodo morali položiti na mizo vse karte. Razumljivo, da bo to za marsikoga hudo, saj je po komunističnih kriterijih veljal za heroja, po civilizacijskih pa bo vojni zločinec in zločinec proti človeštvu. Tako kot tisti v Nürnbergu, Haagu ... A brez resnice ne gre, brez nje ni ne sloge ne prihodnosti. Potrjujejo se Jezusove besede: »Resnica vas bo osvobodila!«

Drago K. Ocvirk

Naš rojak je naš sodelavec

V nemškem mestu Hegne, ob Bodenskem jezeru, so se od 13. do 17. oktobra zbrali člani Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev na že 93. sestanku.

Konferenca je bila tokrat namenjena predvsem izmenjavi praktičnih izkušenj na področju pastoralnega delovanja med rojaki po Evropi. Tako je narodni ravnatelj za Slovence po svetu škof Uran najprej na splošno predstavil položaj slovenskega izseljenstva danes. Na svojih potovanjih, ko obiskuje rojake po vsem svetu, se srečuje z različnimi pastoralnimi praksami, srečuje različne skupine rojakov, različne slovenske organizacije in društva. Nekatera so zelo močna, delujejo usklajeno in zelo zavzeto, druge skupine pa so v zelo težkih razmerah, čuti se pomanjkanje zavzetosti, premalo je članov, premalo mladih. Roman Kutin in Zvone Štrubelj sta predstavila svoje izkušnje na področju pastoralnega delovanja v Nemčiji in na avstrijskem Koroškem. Sledili so odzivi duhovnikov s skoraj vseh slovenskih misij. Soglasno so pritrtili mnenju, da je treba k sodelovanju pritegniti več laikov, ki naj sodelujejo pri pripravi bogoslužja. Prisluhniti je potrebno župnijskemu pastoralnemu svetu, ki naj bo čimbolj aktiven. Mladim je potrebno ponuditi čimveč možnosti, da se aktivno vključijo v župnijsko življenje, organizirati različne aktivnosti za družine, povezati osamljene rojake in poskrbeti za bolne in ostarele. Vsi ti naj postanejo sodelavci in ne

pomočniki, naj bodo ustvarjalci in ne tisti, ki slepo izvršujejo naložene zadolžitve. .

Prisotni so z zanimanjem prisluhnili tudi predavanju dr. Vinka Potočnika, sociologa in psihologa s Teološke fakultete v Ljubljani, ki je spregovoril o novih izhodiščih pastoralnega delovanja med rojaki v našem času. Na podlagi dejstev je slovenskega človeka, predstavil z različnih zornih kotov. Po njegovih besedah moramo rojaku najprej prisluhniti, razumeti njegovo izkušnjo, njegove misli, ga pogledati skozi vse značilnosti, ki jih Slovenci kot narod imamo. Šele potem bomo lahko iskali poti in načine, kako ga nagovoriti in skupaj z njim hoditi po poti izseljenstva in krščanstva. Današnji duhovnik ima po njegovih besedah danes nove zadolžitve: je voditelj občestva v najširšem pomenu besede.

Predsednik Zveze Janez Pucelj pa je zbranim predstavil še nova navodila o delu in vlogi narodnih misij v krajevni Cerkvi, ki ga je izdala Nemška škofovska konferenca. Na novo bo potrebno osmisliti cilje naših misij po Evropi in poiskati možnosti sodelovanja s krajevno Cerkvijo, kjer delujejo naše misije.

Jože Kamin, ki je po novem zadolžen tudi za slovensko misijo v Parizu, je spregovoril o možnih rešitvah težav, ki so nastale po tem, ko je hudo zbolel prejšnji župnik Silvo Česnik. Župniku Kaminu bo v veliko pomoč tudi novi izseljenski duhovnik Toni Drašček.

Sledila so še poročila Janeza Riharja o delovanju Rafaelove družbe v Ljubljani in poročilo urednika Naše luči. Na koncu pa je sledila še praktična vaja Francija Arha iz Stuttgarta o grafičnem oblikovanju različnih tiskanih izdaj, ki jih izdajajo slovenske misije.

Ljubo Bekš

Jutri slovenskih katoličanov (IV. del)

*Predavanje zgodovinarja Staneta
Granda na letošnjem romanju
Treh Slovenij na Sv. Višarjah*

“Cerkev na Slovenskem se tudi sprašuje, kam vodi družbeno-ekonomski razvoj evropske in slovenske družbe. Želi si prizadevati, da bi bil razvoj v službi zagotovljen vsem ljudem, ki trajno ali začasno prebivajo na ozemlju Slovenije. Zato je naloga Cerkve, da pozorno spremlja vse pojave, ki jih bo povzročala globalna ekonomija. Potrebno bo nenehno iskati odgovore na razkorak med slepim zaupanjem v tehnologijo in znanost ter vero v Boga, med elektronsko in medsebojno komunikacijo, med koristnostjo in etičnostjo, med zdravjem in boleznijo, med delom in prostim časom ter med aktivnostjo in osamljenostjo.”¹²

Dobra analiza razmer je temeljni pogoj za dobro in pravilno ukrepanje. Omogoča tudi izbiro prednostnih nalog in socialno vprašanje je nedvomno med njimi. Odgovornost slovenske Cerkve je tu neizmerna. Seveda pa ne tiste Cerkve, ki jo velika večina javnih občil zožuje zgolj na hierarhijo in duhovnike, ampak na vse njene pripadnike, med katerimi pa je velika večina laikov. Njihova naloga je, da “odkrijejo in izdelajo sredstva za prepajanje socialnih, političnih,

ekonomskih stvarnosti z zahtevami krščanskega nauka in življenja.”¹³ Naša prizadevanja morajo biti usmerjena na podlagi spoštovanja osebe in prizadevanj za družbeno blaginjo ter mir in varnost v družbi do bolj človeških in pravičnih družbenih razmer, v socialno pravičnost. Odpraviti je treba kakršnekoli oblike zapostavljanja človeka tako v njegovih temeljnih pravicah kot tudi glede spola, rodu, rase, socialnega položaja, jezika in vere. Preko solidarnosti tako revnih med seboj, kot tudi med bogatimi in revnimi, delavci ter delodajalci in delojemalci moramo zmanjšati socialno in ekonomsko neenakost. Tisti, ki živi le od svojega dela, ne more biti zgolj vir dobička. Tržne zakonitosti ne morejo biti nad pomenom človeške osebnosti. Delo je zaradi človeka, ne pa človek zaradi dela. Ob vsem spoštovanju do svobodne gospodarske iniciative je potrebno zaostriiti odgovornost države in odgovornih oseb v podjetjih do vsem dostopnega šolanja, poklica, pravične plače, času primerne bolniške oskrbe in varne starosti. Oblast moramo z vsemi demokratičnimi sredstvi, tudi stavkami, državljansko nepokorščino in predvsem z volitvami prisiliti, da bo izpolnjevala svojo temeljno nalogo, to je skrb za skupno blaginjo, ki vključuje tudi človeka vredno življenje vsakega posameznika.

Zaključek

Pogoj za normalno delovanje slovenskih katoličanov v družbi je najprej resnična demokracija, razmere, ko ne bo pri vladi več potreben Urad za verske skupnosti, ki je kronski dokaz neurejenosti razmer. Naslednji korak je naša temeljita izobrazba, ki nas bo usposobila za dialog v družbi. Le s temeljitim in stalnim izobraže-

Škof Maximilian Aichern s slovenskimi narodnimi nošami ob slovesnosti maše narodov v Linzu

(Stiring-Wender) Folklorna skupina "Javorje" iz Šmartnega pri Litiji

vanjem bomo dobili ustrezen pogum, da bomo delovali v skladu z našim verskim prepričanjem. V družbi moramo biti stalno dejavno navzoči. Sklicevanje na naš številčni delež v družbi, po zadnjem štetju je ta kvečjemu večji kot manjši, je prešibak argument, če smo tiho. Biti moramo avtonomni ljudje, ki ne bomo podlegali mnenju in predsodkom vladajočih, krščanstvu nasprotnih in sovražnih vladajočih struktur, ki so izjemno dobro organizirane in predvsem tudi glasne v večini "neodvisnih" medijev.

Naše upanje je urejena in pravna država, ki bo urejena tudi v svojih temeljnih, osnovnih strukturah. Le tako bo podana možnost, da lahko slovensko družbo reformiramo od spodaj navzgor. Sedaj deluje slovenska družba v nasprotni smeri. Navzoči so elementi novega totalitarizma. Temu se moramo upreti, in sicer je treba začeti delovati ne v sferi "visoke" politike, ampak od družine in svojega neposrednega okolja navzgor.¹⁴

Cilj slovenskih katoličanov ni osvojitve oblasti, to je namen političnih strank. Naše prizadevanje mora biti usmerjeno k ustvarjanju družbe brez v nebo vpijočih krivic, zlasti socialnih. Solidarnost s sočlovekom, dejavna ljubezen do bližnjega, do sočloveka, ki je bitje potreb, je eden temeljev naše vere.

Slovenski kristjani, zlasti katoličani, bomo osmislili življenje v prihodnji slovenski družbi, če bomo v skladu s svojim prepričanjem ne le delovali, ampak vzpostavili z njo neprestan dialog. Ne smemo se zapreti, ne smemo se dati potisniti na rob ali celo preko njega, saj je bila "egiptovska sužnost" dovolj dolga. Dovolj nam mora biti "egiptovskih loncev mesa". Njihova vsebina ni bila namenjena našemu polnemu

življenju, ampak verski smrti. Našim sorojakom, našim sodržavljanom, ki so drugačni od nas ali nam celo nasprotni, moramo pomagati z našo iskrenostjo in s stalnim dialogom k skupnemu ustvarjanju takšnega sobivanja, takšne demokracije, da bomo lahko resnično polno in svobodno živeli v prihodnji slovenski družbi. Nič nam ne bo podarjeno, vse je odvisno zgolj in samo od nas.

Stane Granda

12 Ravno tam, str. 29 – 30.

13 Katekizem katoliške Cerkve, 899.

14 Janez Juhant, Moderna - postmoderna družba in Cerkev. Evropski izzivi. Nova revija 252 – 252, str. 165 – 179. Glej tudi Brane Senegačnik, Slovenstvo na poti k resničnosti. Ravno tam, str. 419 – 430.

Miklavž je tudi letos obdaril naše otroke. Ujeli smo ga na obisku v Moersu v Nemčiji.

Slovenske devizne rezerve so konec avgusta znašale 8,01 milijarde evrov in so bile za 4,57 milijarde evrov nižje od bruto zunanjega dolga države, ki je konec avgusta znašal 12,58 milijarde evrov. Skupni zunanji dolg Slovenije se je v letošnjih prvih osmih mesecih zvišal za 1,09 milijarde evrov, devizne rezerve pa za 181 milijonov evrov, je razvidno iz najnovejše, septembrske številke Biltena Banke Slovenije.

Makroekonomske razmere pri nas so trenutno tako dobre (ko gre za zmanjševanje inflacije), da bi bilo škoda čakati oziroma podaljševati vstop Slovenije v tečajni mehanizem ERM2 in nato tudi v Evropsko monetarno unijo (EMU). Zato so se najvišji predstavniki vlade in Banke Slovenije (BS) dogovorili, da bodo v prihodnjih dveh letih ravnali tako, da se bo inflacija znižala na raven okoli 3 odstotke. To naj bi tudi po maastrichtskih merilih zadostovalo za vstop naše države v mehanizem ERM2 in predvidoma prevzem evra v letu 2007.

V Lanthierijevem dvorcu v Vipavi naj bi po opravljenih obnovitvenih delih stekel del študijskega programa Politehnike. Ob podpisu pogodbe med občino Vipava in Politehniko je bilo celo slišati, da bo Vipava dobila novo študijsko smer, študij vinogradništva in vinarstva, za katero naj bi program že pripravljali. Pogodba določa okvir bodočega sodelovanja ter daje Politehniki Lanthierijev dvorec v najem za 99 let. Po vpisu med sto največjih spomenikov svetovne kulturne dediščine je občina Vipava pridobila možnosti za črpanje denarja iz sklada svetovnih spomenikov, ki je namenjen za njihovo obnovo. Po več kot desetletju iskanja primerne vsebine obnovljenega dvorca se je občina namreč odločila, da bo v njem potekalo izobraževanje. S tako odločitvijo pa sam kraj in občina pridobivata veliko - obnovljena bo stavba, ki je že vse od 16. stoletja ponos kraja, s prihodom Politehnike pa se tudi Vipava vpisuje med univerzitetna mesta.

V Sloveniji je sv. Lenartu posvečenih okoli 70 cerkva, mnogo jih je nastalo po zaobljubi zlasti v 15. stoletju. Ena od zelo znanih je cerkev sv. Lenarta pri Lenartu v Slovenskih goricah. Kraj se prvič omenja 17. junija 1196. Takrat je papež Celestin III. (1191-1198) za šentpavelskega opata Ulrika in njegove sobrate izdal bulo, v kateri se sklicuje na svoje predhodnike in s

katero je menihom potrdil vrsto posesti, med katerimi se omenjajo tudi nekatere v Slovenskih goricah. Listina papeža Celestina navaja med drugim posesti pri Sv. Lenartu (apud Sanctum Leonardum), kjer se omenja večja posest (praedium). To pergamentno listino z dne 17. junija 1196 z izgubljenim svinčenim pečatom hrani Avstrijski državni arhiv na Dunaju, predstavljena pa je bila v prvem občinskem zborniku iz leta 1996, ko so pri Lenartu praznovali 800-letnico prve omembe kraja. Na bogato zgodovino so Lenartčani izjemno ponosni in jo vedno znova predstavljajo v različnih publikacijah. Seveda so zelo ponosni tudi na zavetnika župnijske cerkve sv. Lenarta, ki goduje 6. novembra in prav ta dan so si izbrali za občinski praznik.

30. junija letos je imela Slovenija po podatkih Statističnega urada RS 1.996.773 prebivalcev, od tega 1.981.064 slovenskih državljanov. Med vsemi prebivalci Slovenije je bilo 30. junija letos 977.436 moških in 1.019.337 žensk, med državljani pa 960.193 moških in 1.020.871 žensk. Brez tistih, ki začasno bivajo v tujini, je slovenskih državljanov 1.950.211, med njimi 944.245 moških in 1.005.966 žensk. V Sloveniji biva 19.465 tujcev s stalnim prebivališčem (13.106 moških in 6359 žensk) ter 27.097 tujcev z začasnim prebivališčem, med njimi 20.085 moških in 7012 žensk.

Med tujce se sicer prištevajo osebe z državljanstvom tujih držav, osebe brez državljanstva ter z izdanim dovoljenjem za stalno oziroma začasno prebivanje v Sloveniji oziroma z veljavnim delovnim ali poslovnim vizumom. Osebe z začasnim zatočiščem pa so državljani tujih držav oziroma osebe brez državljanstva, ki jim Slovenija zaradi razmer v njihovi državi nudi začasno zatočišče.

Zunaj matične države živi petina Slovencev, ki se jim Slovenija ne bi smela odreči, je na seji komisije DZ za Slovence v zamejstvu in po svetu dejal predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS) Jože Wakounig. Po njegovem slovenska država ne kaže nobenega spoštovanja za pomemben del slovenskega naroda, ostro pa je tudi protestiral, ker ni bil vključen na pogovor o prihodnosti Slovenije, namenjen zunanji politiki, ki je potekal na pobudo predsednika republike Janeza Drnovška. Wakounig je izrazil začudenje, ker je bil na pogovor povabljen predsednik druge krovne organizacije koroških Slovencev, Zveze slovenskih or-

ganizacij, Marjan Sturm, ki na položaj ni bil izvoljen neposredno, on, ki je bil izvoljen neposredno, pa ne. Po mnenju predsednika NSKS je bila to "huda napaka" oziroma "prezír", napaka pa je bila tudi, ker na pogovor ni bil povabljen niti predsednik državnozborske komisije za Slovence po svetu in v zamejstvu Franc Pukšič. Jože Wakounig je še izrazil prepričanje, da bi morali v Sloveniji oblikovati ministrstvo za Slovence po svetu in v zamejstvu, in vladi očital, da mnogo premalo stori za Slovence.

*

Slovenska turistična organizacija (STO) je predstavila nov turistični informacijski portal (STIP), s katerim želi slovenskim in tujim turistom približati Slovenijo tudi po interaktivni poti. Spletna stran www.slovenia-tourism.si se je razvila v tehnično in vsebinsko sodoben turistični portal, ki obiskovalcu ponuja obsežno predstavitev Slovenije in njene turistične ponudbe v angleškem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku.

*

V Sloveniji zaradi samomora letno umre okoli 600 ljudi. Posamezni samomor pa prizadene še mnogo ljudi, svojce, prijatelje, sodelavce in druge. V skupino ljudi z večjim tveganjem samomora sodijo otroci, mladostniki, starejši ljudje, mladi in razvezani moški, brezposelni, socialno ogroženi in nekatere poklicno ogrožene skupine (kmetje, policijski delavci in zdravstveno osebje). Največjemu tveganju za samomor so izpostavljeni ljudje z duševnimi motnjami, žalujoči po samomoru, tisti, ki so preživeli poskus samomora, bolniki s kroničnimi telesnimi boleznimi, ženske po porodu in zaporniki.

*

3407 učencev in učenk je na avstrijskem Koroškem letos prijavljenih k dvojezičnemu pouku oziroma pouku slovenščine, porast števila je najbolj zaznaven na ljudskih in višjih šolah. Na skupno 69 ljudskih šolah je letos prijavljenih 1863 otrok k dvojezičnemu pouku, dodatnih 45 obiskuje pouk slovenščine. To je porast za skoraj 2 odstotka. Tudi na glavnih šolah je prijavljenih k pouku slovenščine 299 otrok, predvsem pa se je stopnjevalo število dijakov dvojezičnih srednjih in višjih šol oziroma prijav k pouku slovenščine: Slovensko gimnazijo obiskuje letos 515 dijakov (lani 502), Dvojezično trgovsko akademijo 141 (124), Višjo šolo za gospodarske poklice v Šentpetru pa 131 (127)

dijakov in dijakinj. Na ostalih srednjih in višjih šolah na Koroškem pa obiskuje pouk slovenščine kot obveznega ali prostega predmeta skupno 413 otrok.

*

V Sloveniji je v prvi polovici letošnjega leta šlo v stečaj 328 družb, kar je 53 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. V nekaterih evropskih državah, kot so Luksemburg, Danska, Francija, Nemčija, Italija, Nizozemska, Norveška, Švedska, Švica in Velika Britanija (brez Severne Irske), pa se je v tem primerjalnem obdobju skupno število stečajev zvišalo za devet odstotkov na 90.716, so sporočili iz bonitetne hiše I, partnerske družbe Dun&Bradstreet.

*

Evropski komisar za širitev Guenter Verheugen je v Odmevih na TV Slovenija dejal, da Slovenija med desetimi pristopnicami najbolje izpolnjuje pogoje za vstop v Evropsko unijo 1. maja prihodnje leto. Po njegovem mnenju je Slovenija dosegla presenetljivo visoko raven, zato je mnenje Evropske komisije popolnoma upravičeno. O pričakovanem ostrem opominu Sloveniji na področju prostega pretoka ljudi pa je komisar poudaril, da izraz "oster" ni primeren, saj gre za edino opozorilo komisije Sloveniji, nanaša pa se na vzajemno priznavanje kvalifikacij medicinskih sester in babic. Na vprašanje novinarke, kakšno je stališče komisije v zvezi z odločitvijo Hrvaške za razglasitev ekološko-ribolovne cone (ERC) v Jadranu, je Verheugen pojasnil, da to ne bo imelo vpliva na priključevanje Slovenije k uniji, bo pa to dejstvo Evropska komisija upoštevala v procesu približevanja Hrvaške uniji.

*

Vsaka policijska enota v Sloveniji je dobila katoliški molitvenik slovenskega vojaka in policista z naslovom Gospod je moja moč. Molitvenike je dala natisniti Slovenska škofovska konferenca na pobudo vojaškega vikariata. Kmalu bodo pri Slovenski škofovski konferenci po vzoru zahodnoevropskih držav ustanovili ordinariat za vojsko in policijo. Razmišljajo, da bi ta morda zajel še gasilce, carinike in še koga. Ker vojaški vikariat že deluje, je generalštab Slovenske vojske policiji ponudil pomoč pri duhovni oskrbi. Gre za osebno izbiro vsakega posameznika. Za zdaj so molitvenike poslali 132 policijskim enotam in policisti se bodo morali še odločiti, kdo vse bo želel imeti molitvenik.

A N G L I J A

LONDON

Blaženi škof Anton Martin Slomšek je obiskal »Naš dom« v Londonu.

Kar štiri pomembne stvari so se zgodile ali bolje: dogodki, ki so se zvrstili pri nas v Londonu na drugo nedeljo v mesecu oktobru, 12. oktobra, ko smo obhajali papeško nedeljo.

Najprej naj omenim slovensko sveto mašo ob treh popoldne v kapeli »Našega doma«. Prišlo je zelo malo, tokrat zares »rekordno« malo rojakov – ne vem, zakaj se kdaj tako zgodi, da jih ni, ko bi si človek najbolj želel, da pridejo. Kadar pa ni tako nujno, pa nepričakovano navalijo na Dom, da je »veselje«.

Drugi dogodek na prav to nedeljo je bila maša v prijazni cerkvi Srca Jezusovega v bližini britanskega parlamenta, kjer imajo nedeljsko bogoslužje naši bratje Hrvati in pri kateri je pel koroški slovenski pevski zbor iz Sel pri Borovljah pod vodstvom mag. Romana Verdela. Tokrat je za hrvaško skupnost maševal naš slovenski župnik S. Cikanek, ker je nadomeščal njihovega duhovnika Draga Berišiča, ki je bil takrat na zdravljenju v svoji domovini. K maši je prišlo veliko ljudi, ki so bili navdušeni nad izvrstnim petjem. Zbor je pel vse dele svete maše v slovenskem jeziku, razen obhajilno pesem, »Ave Verum«, v latinskem. Po maši so hrvaški verniki (med njimi je bilo v cerkvi tudi nekaj Slovencev)

spontano ploskali tem našim odličnim pevcem in jih (posebno hrvaške sestre redovnice) v prostorih katoliškega pastoralnega centra »Cardinal Hume« tudi ljubeznivo pogostili. Za kaj več ni bilo časa, ker jih je pred cerkvijo že čakal avtobus, ki jih je odpeljal na letališče Gatwick. Vsekakor so po treh dneh izleta v Angliji z lepimi občutki zapuščali London – kot dobri katoličani so opravili svojo nedeljsko dolžnost in obenem tako močno poživili hrvaško-slovensko bogoslužje v cerkvi sredi britanske prestolnice.

Kot tretji dogodek na to papeško nedeljo pa se nam je v poznih večernih urah zgodil obisk župnika za Slovence na Švedskem, gospoda Zvoneta Podvinskega. Prišel je v London in na našo misijo, da bi tukaj prespal in naslednjega dne skupaj z župnikom Cikanekom nadaljeval potovanje v Nemčijo, kjer so imeli slovenski duhovniki za pastoralo Slovencev v Evropi svojo jesensko konferenco, od 13. do 17. oktobra, v kraju Hegne ob Bodenskem jezeru. To je bil njegov prvi obisk pri nas v Londonu, ki smo ga bili veseli in upamo, da ni bil zadnji.

Kot četrti pa sedaj pride na vrsto dogodek, ki je omenjen že na začetku tega poročila: obisk blaženega škofa Antona Martina Slomška v »Našem domu« v Londonu. Gospod Zvone Podvinski je s seboj s Švedske prinesel relikvije blaženega Slomška in ker je spal kar v delu kapele Doma, da je imel naslednji dan zjutraj bliže do daritve svete maše, je s tem blaženi Anton Martin s svojo navzočnostjo po župniku iz Švedske blagoslovil in posvetil našo hišno kapelo in Naš dom. V svojih relikvijah je bil blaženi Slomšek navzoč tudi pri

mašni daritvi, ki sta jo v ponedeljek zjutraj darovala oba duhovnika. Relikvije blaženega so nato s častitim župnikom s Švedske potovale na našo konferenco v Nemčijo.

Slovenski misijonski dan v Bedfordu

Naš vsakoletni slovenski misijonski dan smo letos praznovali v soboto, 25. oktobra, s sv. mašo ob štirih popoldne v cerkvi sv. Križa na Goldington Road v Bedfordu. Mašno bogoslužje je potekalo ob lepem petju ljudstva s spremljavo naše dobre Francke na orglah in njenega sina Marka na flavto. Udeležencev pri maši je bilo kar lepo število. Po maši za žive in pokojne naše misijonarje in misijonske prijatelje je v župnijski dvorani sledil zabavni spored s pogostitvijo udeležencev, z misijonsko tombolo in srečelovom.

Gmotni rezultat misijonskega dne je bil kar dober. Iz nabirke v cerkvi, od tombole, srečelova in od hrane ter pijače se je nabralo 190 funtov. Prostovoljne prispevke za slovenske misijone pa so poslali ali izročili osebno gospe Gabrijeli Rehberger naslednji misijonski dobrotniki (vsoto prispevka navajamo v ang. funtih): Metka Kogoj 100, Srečko Tušar 50, Mateja Ferrari 50, Frančka Rožman 40, Ivan Dežman 40, Stanko Bolčina 40, Filip Vidmar 40, N. N. 25, Jože Grkman 20, Janez Prevc 20, Ivan Lavrič 20, Tone Trstenjak 20, Marčela Klemenčič 20, Alma Gregorec 20, N. N. 20, Ivanka Zajc 15.

Skupni znesek, nabran za slovenske misijone, je letos 730 angleških funtov.

Lansko misijonsko nabirko (GBP 700) smo izročili Misijonskemu središču Slovenije (Misijonski pi-

Kot že mnogo let v preteklosti se še vedno zbiramo k vsakoletnemu slovenskemu misijonskemu dnevu v Bedfordu, v cerkvi sv. Križa. Zbrani v župnijski dvorani za misijonsko tombolo.

sarni na Poljanski 2, Ljubljana) za misijonarko v Tolagmaro na Madagaskarju, s. Marijo Pavličič, za lončke hrane njenim lačnim malgaškim otrokom. Letošnja nabirka pa še čaka naslovnika.

Vsem dragim dobrotnikom in podpornikom slovenskih misijonov in misijonarjev ter misijonark naj dobri Bog povrne s svojim blagoslovom.

S. Cikanek, župnik

Olga Agier iz Newmarketa je obhajala 85-letnico

V torek, 7. oktobra, je naša dobra, nadvse zvesta katoličanka in Slovenka v Angliji, gospa Olga roj. Kurnik Agier, dopolnila častitljivo 85-letnico življenja.

Velika dobrotnica naše misije v Angliji in naših slovenskih duhovnikov se je rodila ob koncu 1. svetovne vojne globoko vernim krščanskim staršem Martinu in Mariji Kurnik pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah. V družini je bilo 11 otrok: 9 deklet in 2 fanta. Sedaj sta, poleg Olge, živi še dve

sestri: Roza Kurnik in Štefanija poroč. Lešnik, ki živita na domu pri Sv. Juriju.

Olga je morala že v rani mladosti po svetu za lastnim kruhom. Najprej je delala v bolnišnici v Mariboru, potem pa v Gradcu, kjer se je leta 1945 tudi poročila s francoskim vojnim ujetnikom Agierom v cerkvi graške bolnišnice. Ta Francoz pa v zakonu ni bil zvest in je odšel neznan kam – prav »po francosko«. Olga se je podala 1947 na pot begunstva in izseljenstva.

Gospa Olga Agier je pred kratkim obhajala svojo 85-letnico.

Prijavila se je kot prostovoljka za delo v Angliji, samo da bi se znebila takratne ruske okupacijske cone, ki je poleg dunajske pokrajine obsegala tudi gornjo Štajersko z Gradcem. Prispela je v Newmarket blizu Cambridgea, kjer je dobila delo v bolnišnici in je pri tem delu ostala do svoje upokojitve pred kakimi 16 leti. Rada se je družila s skupino Slovencev v Cambridgeu in okolici. Bila je zelo pridna in cenjena pomočnica duhovniku dr. Alojziju Kuharju (bratu pisatelja Prežiha Voranca – Kuharja), ki je vodil slovenske oddaje BBC-ja v Londonu in je takrat ravno doktoriral na univerzi v Cambridgeu.

Naši dobri Olgi želi slovenska katoliška misija v Angliji in župnik Cikanek, kakor tudi delegat slovenskih škofov, msgr. Janez Pucelj, vse najboljše ob njeni častitljivi obletnici in polno božjega blagoslova za ljubo zdravje in vse drugo dobro.

A V S T R I J A

DUNAJ

Oktober – mesec rožnega venca – nas dunajske Slovence vedno tesneje poveže v molitvi. Letos se nas je v živi rožni venec spletko kar dvajset ljudi, saj smo prvim trem delom dodali še svetli del. Prvega novembra, na praznik vseh svetih, pa je gospod župnik zvečer ob šestih povabil vse v pastoralni center k molitvi rožnega venca. Včasih smo ta dan zmolili vse tri dele, letos se je ta molitev okrepila še za četrti del. Mnogi smo praznik preživeli doma v Sloveniji in

Dunajski Slovenci so oktobrski izlet zaključili z obiskom Heurigna.

obiskali sorodnike in predvsem grobove svojcev in prijateljev. Posebno doživetje je zame vedno takrat, ko ugaša luč neba in grobovi polagoma zažarijo v siju nešteti sveč. Tedaj se v mene in verjetno tudi v mnoge druge priti-hotapi glas srca, ki se v molitvi in ljubezni posveti dragim rajnim. Kot da se življenje ta dan preseli na pokopališča. Množice, ki smo jih vajeni z mestnih ulic, vendar njihovi pogledi mnogo mirnejši, obdani z blago milino, včasih zamišljeni, korak počasen. Tudi v meni se vedno znova rojeva vprašanje: Bog, so vse te duše, katerim prižigamo sveče, prispеле v Tvojo večnost? Če še ne, naj jih naša molitev vodi k tebi!

V nedeljo, 12. oktobra, se je naša cerkev krepko pomladila. Obiskal nas je mladinski pevski zbor Proteja iz Moravč. Zbor je pel pri maši, nato pa smo prisluhnili še kratkemu kocu. Njihovo veselje je izzvenelo v iskrenih verzih: Tebi poklanjam mojo pesem, moj največji dar ...

Njihov župnik, ki jih je spremljal, se je gospodu Štecklu zahvalil za gostoljubje, nas vse pa povabil k njim v Moravče. Predlagal je, da bi

lahko skupaj poromali k sv. Valentinu, zavetniku vseh, ki so v stiski.

Karmen Fabi

LINZ

Za prvo sveto mašo po poletnih počitnicah, 14. septembra, nas je obiskal gospod msgr. Janez Pucelj iz Münchna. Bili smo ga zelo veseli in se mu zahvaljujemo za njegovo požrtvovalnost, saj pot iz Münchna ni tako kratka.

Kot po navadi smo se po sveti maši zbrali v našem centru, kjer nas je za svoj rojstni dan gostil gospod Herbert Rajšek. Razpoloženje je bilo prijetno, saj smo se po počitnicah zopet srečali kot velika družina.

Zadnje nedeljo v septembru, 28. – kot že 47 let po vrsti – v Linzu praznujemo mašo narodov, ki jo je daroval škof Maksimilian Aichern. Gospod škof je med pridigo poudaril, naj gradimo mostove med seboj, naj ljubimo Avstrijo, v kateri živimo, in naj ne pozabljamo svoje domovine.

Med mašo poje vsaka narodnost svojo pesem, mi Slovenci pa smo zapeli »Ko zarja zlata nam gore«.

Naša skupnost je bila letos zastopana kar z enajstimi narodnimi nošami, na kar smo posebno ponosni. Gospa Anica Vrečič je tudi letos prišla za ta dan iz domovine, ker se še posebno rada udeleži slovesnosti v narodni noši. Anici želimo, da bi še dolgo ostala tako povezana z nami.

Po maši smo se zbrali pred našo stojnico, ki je ponujala slovenske domače dobrote. Za kulturni program je zaigral harmonikaš Zlatko Ribič, naš zbor pa je zapel nekaj slovenskih narodnih pesmi.

V naši družbi se je rad mudil in z nami pogovarjal gospod škof, nacionalni direktor dr. Venčar, pa tudi direktor pastoralnega urada prelat Viehböck.

Našo stojnico sta prizadevno pripravila gospa Rezi Rajšek in gospod Ivan Brodarič s pomočjo naših gospodinj, ki so spekle okusnih potic in različnega peciva. Slovenska skupnost se vsem zahvaljuje.

Gospod Žlofu, ki se je pripeljal z Dunaja, smo hvaležni, da nam je 12. oktobra daroval sv. mašo.

Pred kratkim so se naši skupnosti pridružile gospa Elizabeta z dvema hčerkama. Doma so iz Prekmurja.

Pokojni Vlado Jašovec

Veseli smo jih in upamo, da se bo mo večkrat srečali. Ker je gospa Elizabeta pred kratkim slavila rojstni dan, je v centru vse pogostila.

Mi pa ji kličemo še na mnoga zdrava leta.

23. avgusta nas je po dolgi in težki boleznii v 64. letu starosti zapustil gospod Vlado Jalšovec, po rodu Hrvat, bil pa je dolgoletni član naše slovenske skupnosti. Naj počiva v miru. Soprogi in otrokom pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Anton Zore

BELGIJA in NIZOZEMSKA

Slovenci smo v tem delu sveta zelo živahno dejavni. Trenutno pa nimamo za sabo nobenih izjemnih dogodkov, o katerih bi bilo mogoče napisati kaj zanimivega za ves slovenski svet. Naše dejavnosti so obrnjene v bližnje in daljne dogodke.

Ker moram tekst pripraviti do petega v mesecu in ga odposlati, nekateri dogodki še niso za nami.

Tako se Društvo Slomšek zavzeto pripravlja na 42. slovenski dan 8.

novembra. Kar morda še ni znano bralcem Naše luči, je npr. akcija zbiranja zadetkov za srečelov. To že nekaj let zelo zvesto opravljata članici društva gospe Zinka Revinšek (Globevnik) in Angela Polavder. Hodita od trgovine do trgovine in prosita za darove. Pravita, da je letos bera zelo dobra. Pri nas je navada, da vsaka srečka zadene.

Na drugi strani nas pričakovanje »poevropljanja« Slovenije kar precej jemlje med svoje kolesje. Pa ne smemo misliti, da so »krivci« s strani Slovenije. Ideje in organizacijo imajo v rokah drugi. Tako smo od »European Movement Belgium« dobili povabilo, da bi 15. in 16. novembra sodelovali na t. i. »The enlargement rally of the European Movement«. Ponudbo je dobila razen ostalih devetih kandidatov za vstop v Evropsko unijo tudi slovenska ambasada. Za sodelovanje so prosili tudi Slovensko katoliško misijo v Beneluxu in Slovenski pastoralni center v Bruslju. Ker imamo po izročilu naših rodoljubnih duhovnikov predhodnikov svojo domovino nad vse radi, je bil odgovor seveda pozitiven.

Zdaj bo povsod po Belgiji na flamskem Radiu 1 Bruselj objavljen

90-letnik Janez Lipovšek iz Maasmechelena

80-letnik Aleksander Ackovič vedno rad pomaga pri prireditvah slovenskih društev.

naslov Slovenskega pastoralnega centra v Bruslju. 15. novembra bo v oddaji tega radia v flamščini objavljen pogovor s slovenskim izseljenjskim duhovnikom Lojzom Rajkom ob 9. in 11. uri. Dva dni bo naš center od 11. do 18. ure odprt za obiskovalce. Na slovenski ambasadi smo dobili veliko reklamnih zgibank in prospektov za predstavitev Slovenije, njenih lepote in znamenitosti. Predstavljenih bo veliko lepih izdaj slovenskih verskih in tudi drugih knjig. V kapeli SPC in spodaj v avli bomo vrteli slovensko versko in narodno glasbo. Od ambasade pa sem dobil tudi dve buteljki pristne slovenske kapljice,

Krst Robina Gielkensa v Eisdnu

če bi koga zanimalo, ali Slovenija pridelala tudi kaj zlahtnega vina.

Eisden – Genk – Heerlen (NL) – Bruselj – Charleroi – (Mons)

Počasi se navajamo na nov red slovenskih maš. Posebno v Bruslju se zdi, da ljudem ne ustreza popoldanska ura ob 16.00. Morda koga moti tudi nova lokacija. Ker imamo zdaj svojo hišo, svojo kapele, bi bilo čudno, če te ugodnosti ne bi uporabili. Po maši imamo zares lep prostor za družabno srečanje in pogovor. (Na Av. de Couronne 206 se z Gare de Midi pride z avtobusom 27 in se prestopi na 95 ali 96. Izstopi se na postaji Rodin.) Zelo mi je žal, da je nemogoče vsakemu in vsem ustreči. Tisti, ki vam je pri srcu slovenska maša, se boste z veseljem prilagodili. Saj vem, da je težko menjati nekaj, na kar ste bili navajeni že 40 let. Sicer pa se je v tem obdobju tudi v vašem osebem življenju marsikaj spremenilo.

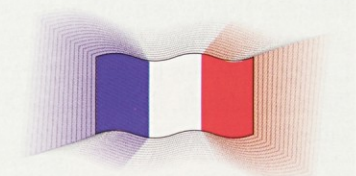
Vesel bom, če mi boste svoje želje in predloge napisali ali povedali po telefonu. Naslov in telefonske številke so objavljene v Naši luči.

Kar zadeva plačilo naročnine za Našo luč, boste prejeli pismo in bančno položnico oz. bo to objavljeno v našem farnem listu BAKLA - MED NAMI, ki ga boste prejeli po pošti. Naročniki Naše luči boste tako prijazni, da boste naše glasilo pokazali tudi ostalim Slovencem in jim priporočili, da mi pošljejo svoj naslov.

Kako bodo maše v decembru?
Eisden – 14. in 25. dec. ob 9.30;
Genk – 14. ob 9.00 in 24. dec. ob 20.00; Heerlen – 7. ob 8.30 in 24. dec. opolnoči; Bruselj – 7. in 25. dec. ob 16.00; Mons – še nismo našli kapele, pa ste povabljeni v Charleroi 21. decembra ob 11.00.

Vsem dragim rojakom v Beneluxu, v domovini in povsod po svetu želim milosti polne adventne dneve in božične praznike.

Lojze Rajk

F R A N C I J A

PARIZ

Nov zagon v pariški skupnosti

Slovenska katoliška misija v Parizu je nepozabno zaznamovala letošnjo misijonsko nedeljo. Kapele svete Terezije ni napolnila množica, ampak predvsem iskrena želja in volja po nadaljevanju že začete in po morebitnem začetku česa novega. Na obrazih pariških Slovencev je sijalo veliko pričakovanje. Maša te nedelje ni bila običajna. Somaševalo je pet duhovnikov, in sicer: kot glavni maševalec gospod Jože Kamin, ob njem pa gospodje Janez Pucelj, Silvo Česnik, Toni Drašček in kaplan francoske župni-

je gospod Norbert. Slovesno vzdusje je sooblikoval operni pevec gospod Marcos Fink s svojim virtuoznim petjem.

Ko je izzvenela vstopna pesem, je navzoče pozdravil predsednik Župniškega pastoralnega sveta gospod Ciril Valant. Sposodil si je besede matere Terezije, ki je bila prav ta dan razglašena za blaženo. Gospodu Kaminu je izrekel pristrčno dobrodošlico in hkrati pričakovanja vseh. Zaradi hude bolezni dosedanjega župnika gospoda Česnika je skupnost tavalna in nekoliko otopela. Počutili so se, tako so povedali, kakor ovce brez pastirja. S tem dnem pa naj bi se vnovič začelo.

Spregovoril je pričakovani in razložil namen slovesnosti svojega imenovanja za narodnega delegata in obenem za župnika v Châtillonu za dobo enega leta.

Odlomki božje besede so vsak na svoj način govorili o pojmovanju in izvrševanju avtoritete, ki je lahko oblastno vsiljevanje moči ali pa dialoško poslušanje in sodelovanje. Večno vprašanje, o katerem je treba venomer premišljevat, da ne bi zlorabljali svojega položaja vsi, ki

Občestvo zagotavlja župniji prihodnost.

so sprejeli kakršnokoli odgovornost, bodisi v družini, šoli, delovnem okolju, organizaciji, društvu, državi ali v Cerkvi. Vedno znova je treba iskati novih načinov izvrševanja avtoritete v služanju. Tako je v pridigi ubesedoval svoje poglede na zahtevno vprašanje gospod Toni. S tem je bilo vsem razumljivo, da se bo za oživitve châtillonske župnije treba o marsičem pogovarjati.

Življenje v tujem okolju zahteva veliko odprtosti, strpnosti, poslušanja in pogovarjanja, je v pozdrav miru simbolično uvedel francoski kaplan. Najsvetejše trenutke zbrani med obhajilom je odmerjal drhteči zven, ki ga je iz flavte ljubeče izvajal gospod Nicolas Hero iz Merlebacha. Nevidno je bila stkana vez s tamkajšnjo župnijo.

Po obhajilu je spregovoril predsednik Zveze slovenskih duhovnikov za Evropo msgr. Janez Pucelj. Gospodu Česniku se je ob zaključku njegovega delovanja iskreno zahvalil za trud, delo in skrb. Njegovo mesto odslej zaseda novi delegat, gospod Jože Kamin, ki bo skupaj z gospodom Tonijem skrbel za vse slovenske skupnosti v Franciji.

Zaželel mu je veliko razsvetljenja, moči in poguma za tako raznoliko delo.

Sveto mašo smo sklenili po stari slovenski navadi s pesmijo Marija skoz' življenje.

Praznovanje se je nadaljevalo v dvorani. Najprej sta novega delegata pozdravili gospa veleposlanica Magdalena Tovornik in predsednica Društva Slovencev v Parizu gospa Eva Sutlič. Skupaj smo nazdravili in se s pripravljenimi dobrotami okrepčali za sproščeno pogovarjanje, kjer naj bi vsakdo spregovoril o težavah in radostih. Gospod Ciril Valant je prikazal pregled sedanjega stanja. Spodbujal je k soodgovornosti in pripadnosti slovenski župniji ter k denarnemu prispevku za življenje slovenske misije. Nato je gospod Kamin v svojem nastopnem govoru poudaril, »da so trenutki slovesni in resni. Najprej je potrebno občutje skupnosti kot ena družina. Odvisen sem od informacij, zato vas prosim, bodite iskreni in povejte tudi svoje bolečine. Do prvega maja prihodnjega leta moram francoski škofovski konferenci prikazati stanje slovenske skupnosti.

Potrebujem vpogled v materialno stanje in v vse tisto delo, ki ste ga odgovorno opravljali. V novih časih je potreben dialog in konkretno sodelovanje. Iskrena zahvala vsem za dosedanje delo in prošnja za nadaljevanje. Dajte duhovniku poguma! Priložnost imamo, da v tem letu naredimo čim več. Krizna situacija je priložnost za razmislek in nov začetek. Skupaj bomo opredelili načine sodelovanja z vsemi oblastmi, organizacijami in društvi,« je poudaril narodni delegat. Predstavil je svoje dvajsetletne izkušnje v Merlebachu, ki temeljijo na dobri volji in prostovoljnosti župljanov. Posebej je izpostavil celodnevno srečanje, kjer si v družinskem počutju ob skupnem kosilu vsakdo vzame čas za Boga in za sočloveka. »Začnimo z delovnimi akcijami in nadoknadimo zamujeno.« Prisotni so soglašali, da je sodelovanje nujno potrebno. Enodušno so izrazili, da potrebujejo duhovnika. Da bi njihovi potrebi ugodila, si bosta z gospodom Tonijem izmenjaje mesečno delila pastoralno skrb zanje. Novi župnik predlaga sestavo kriznega odbora, kjer naj bodo starejši opora tistim, ki bodo sprejeli odgovornost. Do decembra želi natančen materialni in finančni pregled ter predstavitev dejavnega življenja skupnosti.

Pogovor je v prijetnem vzdušju trajal kar štiri ure, in tisti, ki so vztrajali do konca, so vnovič izrazili, da je skupnost pripravljena na nov začetek.

Misijonska nedelja, božja beseda in Kristusova navzočnost so spet povezali châtillonsko občestvo. Stopinjam slede koraki.

Oči vseh so bile uprte v pričakovanega.

Toni Drašček

FREYMING-MERLEBACH

Če se za trenutek ustavimo in pogledamo malo na poletni čas, je letošnje poletno sonce nad vse razsipalo svojo sončno energijo in marsikomu je povzročilo zdravstvene težave.

Sedaj pa narava že razsipa svoje čudovite odenke jesenskega časa in višji vrhovi so že deležni snežne odeje.

Leto se tudi že nagiba h kraju in že išče dotik novega leta 2004.

Pri Slovenski misiji v Merlebachu moram priznati, da smo kar kos tem letnim spremembam in naša srečanja se nemoteno odvijajo od meseca do meseca. Pogosta srečanja in jubilejna praznovanja naših članov se kar vrstijo od zlatih doživetij do rojstnih dni.

Božja roka ju je čuvala in spremljala v življenju, da sta se lahko v nedeljo, 20. junija, gospod Ljubo in gosa Ivanka COLJA zahvalila Bogu za velik dar, 50 let skupnega življenja. Njuno petdestoletno zakonsko življenje je prepletala ljubezen in spoštovanje ter ju veza-

la kot srečna zakonca. Največji sad njune zakonske sreče sta sinova Franci in Milan.

Gospoda Ljuba in gospo Ivanko lahko štejemo za naša prva člana in pobudnika naše slovenske katoliške skupnosti. Saj je prav Ljubo tisti, ki je vložil veliko poguma in dobre volje že pred 20 leti, da smo kupili hišo, ki jo danes s ponosom imenujemo Slovenski dom v Merlebachu. Prav letos praznujemo jubilejno leto, 20 let obstoja.

Oba zlatoporočenca sta bila tudi zvesta cerkvena pevca že od časa, ko je zaživela slovenska skupnost pod vodstvom msgr. Stanka GRIMSA. Do današnjih dni sta slavila Boga s svojima lepima glasovoma.

Pri Slovenski misiji smo jima zaželeli korajžno naprej v zdravju in ljubezni, saj prav ona je vezalka in simbol dveh srečnih zakoncev. Zahvalili smo se jima za ves trud in ves podarjeni čas ter delo, kar je bila misija deležna od njunih pridnih rok.

Že v septembrski št. smo lahko prebrali o prihodu gospoda župnika Tonija DRAŠČKA med nas. V nedeljo, 31. avgusta, smo mu

pripravili topel sprejem in mu zaželeli pristrčno dobrodošlico. Pri slovesni maši ob 10. uri v kapeli sv. Jožefa ga je gospod župnik Jože KAMIN, nacionalni delegat za Slovence v Franciji, uradno imenoval za svojega namestnika in mu izročil v duhovno varstvo vse slovenske vernike tukajšnjega območja. Ob tem imenovanju smo vsi duhovno čutili v gospodu Toniju naslednika in pomočnika dobrote in zaupanja na vseh ravneh duhovniškega dela.

Pri skupnem kosilu smo mu zauपालi, da nam je njegov prihod med nas v veliko veselje in mu zaželeli ponovno bogatih žetev na njivi duhovniškega poslanstva v tujini.

6. in 7. septembra smo naš že tradicionalni ljudski praznik praznovali nadvse slovesno. Praznovali smo jubilejno leto našega obstoja in v ta namen povabili eno od folklornih skupin iz Slovenije. Res je, da to ponavljamo že vrsto let, da naš praznik kulturno obogatimo s folklornim programom. Letos so bili naši gostje folklorna skupina JAVORJE iz Šmartnega pri Litiji. Poleg fol-

Zlatoporočenca Ljubo in Ivanka Colja iz Metzinga

Pevski zbor slovenske katoliške misije in zlatoporočenca

klorne skupine je prišla tudi skupina tamburašev, katere vodja je gđč. Helena VIDIC. Gospa Ida DOLŠEK, voditeljica folklorne skupine, mi je rekla o Heleni: to deklica je staro šele 17 let in vodi skupino že tri leta. V sebi nosi izreden glasbeni talent. Že kot otrok, ko še ni znala ne brati ne pisati, so njeni prsti že plesali po tamburici in izvajali skladbe.

Heleni VIDIC iskreno čestitamo za njen izreden talent in ji želimo bogatih uspehov v življenju.

Moramo jim priznati, da so zares mojstrsko igrali in želi veliko priznanje in uspehe kot tamburaši in plesalci folklorne skupine JAVORJE katerih obeh skupin je predsednik Franci LINDER.

Plesni program v soboto zvečer in v nedeljo popoldne so odigrali z bogato tehniko, pokrajinsko so nas popeljali v srce Slovenije. Prinesli so nam veselje in z njimi je prišla slovenska beseda, naša materna beseda, ki nam pomeni pravi zaklad in jo gojimo in čuvamo z velikim spoštovanjem.

Za ljubitelje poskočnih melodij je poskrbel ansambel ZLATI KLASI. Z lepim igranjem so vabili na plesišče vse, ki se radi vrtijo. Vablјivim polkam in valčkom so se uklonili še najbolj otrdeli udje.

Folklorni skupini JAVORJE je gospa Ida DOLŠEK močan steber. Prav ona je že pred 25 leti vžgala mladim ljubezen do plesne tehnike in dala prve iskre veselja do folklore. Da se skupina imenuje JAVORJE, je priznanje gospe DOLŠEK za ves njen trud, delo in požrtvovalnost. »JAVORJE« je rojstni kraj gospe DOLŠKOVE.

Moram pa še poudariti, da prihaja jo iz tistega kraja Slovenije, kjer je

zelo ponosni renesančni grad BOGENŠPERK. Pravijo, da je eden najpomembnejših spomenikov na Slovenskem. Poleg njegovih zgodovinskih znamenitosti je znan kot dom znamenitega polihistorja in velikega zgodovinskega moža Janeza VAJKARDA VALVASORJA. Na samem gradu je živel 20 let. Janez VAJKARD VALVASOR je poudaril narodni slovenski umetnosti znanje in prispeval srce slovenski kulturi.

Skupina si je ogledala deželo LUXEMBOURG v ponedeljek, 8. septembra. Izpolnila se jim je velika želja. Sončno vreme jih je spremljalo, da je bil ogled še prijetnejši in bogatejši. Skupina je že leta 1995 gostovala v Parizu na povabila gospoda ČESNIKA. Tokrat so se zapeljali do LENSA, tako da imajo že kar lepo obzorje nad Francijo in okolico.

Okrogle obletnice se med našimi člani kar vrstijo in beležijo se visoke številke življenja, saj je 9. septembra naš Janez ERJAVEC praznoval svoj jubilejni rojstni dan, kar 70 jih je že. Gospodu Janezu moram v imenu Društva prijateljev Slovenske katoliške misije najprej toplo čestitati za njegov visok življenjski praznik. Kot velikemu dobrotniku naše misije mu tudi želimo, da bi mu Bog stotero poplačal za ves čas, ki ga je vložil in ga še vlaga v potrebe našega doma, ter še veliko srečnih in zdravih let, da bo lahko naprej osrečeval svojo družinico in vse, ki ga obkrožajo.

Jubilejni praznik, 70 let, je praznoval 12. junija naš dobri član slovenske misije Franci CEPLAK. Tudi njemu naj veljajo prisrčne želje za vse dobro v življenju.

Jožica CURK

BERLIN

Krst malega Leona

V mesecu oktobru v slovenski župniji v Berlinu ni bilo veliko dogodkov, ki bi bili zanimivi za širši krog bralcev. Zelo pa smo se razveselili krsta malega Leona, ki se je rodil Marjani Moškon in Aleksandru Wroschu. Botri sta bili Marjanina sestra Marija, ki tudi pričakuje otroka, in prijateljica Regina Strah.

Krst malega Leona je njegova starša, njihovo družino in prijatelje pa tudi župnijo še bolj povezal. Starša mamic Marjane sta vedno rada pomagala v župniji, rada zahajala v našo cerkev in na naša srečanja. Tudi starši očeta Alaksandra so zelo aktivni v eni od nemških župnij in smo na ta način še bolj povezani med seboj. To je vedno znova novo upanje za tretjo generacijo Slovencev, za verouk v prihodnje in za prejem ostalih zakramentov.

Za nami je zahvalna nedelja in približuje se advent, čas pričakovanja, veselja. Tudi letos je župnik Dori svojim župljanom poslal adventno-božično pismo, v katerem piše:

»DOMA SMO TAM,
KJER SMO SPREJETI
IN KJER TUDI SAMI
ZNAMO SPREJEMATI.

Očistimo stare poti.

Živimo v negotovem času, času hitrih sprememb, ko prave človeške vrednote padajo, zgublja-

JANUAR

- 1 Č NOVO LETO
2 P Bazilij, Gregor
3 S Ime Jezusovo
4 N 2. nedelja po božiču
5 P Milena
6 T Gosp. razglašenje
7 S Rajmund
8 Č Severin
9 P Hadrijan
10 S Gregor Niški
11 N Jezusov krst
12 P Tatjana
13 T Hilarij
14 Š Feliks
15 Č Pavel Puščavnik
16 P Marcel
17 S Anton Puščavnik
18 N 2. navadna nedelja
19 P Makarij
20 T Fabijan, Boštjan
21 S Neža
22 Č Vincenc
23 P Henrik
24 S Frančišek Saleški
25 N 3. navadna nedelja
26 P Timotej, Tit
27 T Angela Merici
28 S Tomaž
29 Č Valerij
30 P Martina
31 S Janez Bosko

FEBRUAR

- 1 N 4. navadna nedelja
2 P Svečnica
3 T Blaž
4 Š Gilbert
5 Č Agata
6 P Pavel Miki
7 S Koleta (Nika)
8 N 5. nav. ned. - Preš. dan
9 P Apolonija
10 T Sholastika
11 Š Lurška MB
12 Č Evlalija
13 P Jordan
14 S Valentin
15 N 6. navadna nedelja
16 P Julijana
17 T Silvin
18 Š Sadot
19 Č Bonifacij
20 P Leon
21 S Peter Damiani
22 N 7. navadna nedelja
23 P Polikarp
24 T Matija - pust
25 S ++ Pepelnica
26 Č Aleksander
27 P + Gabrijel Žal. MB
28 S Ožbolt
29 N 1. postna nedelja

MAREC

- 1 P Albin
2 T Neža Praška
3 Š Kunigunda
4 Č Kazimir
5 P + Hadrijan
6 S Miroslav - kvatre
7 N 2. postna nedelja
8 P Janez od Boga
9 T Frančiška Rimska
10 Š 40 mučencev
11 Č Sofronij
12 P + Justina, gregorjevo
13 S Kristina
14 N 3. postna nedelja
15 P Klemen Dvoržak
16 T Hilarij
17 Š Jerica
18 Č Ciril Jeruzalemski
19 P + Jožef
20 S Jožef Lvovski
21 N 4. postna nedelja
22 P Lea
23 T Alfonz
24 Š Dionizij
25 Č Gosp. oznanjenje
26 P + Evgenija
27 S Gelazij
28 N Tiha nedelja
29 P Bertold
30 T Amadej
31 S Modest

APRIL

- 1 Č Ljuba
2 P + Frančišek Paolski
3 S Rihard
4 N Cvetna nedelja
5 P Vincencij Ferrer
6 T Irenje
7 Š Janez Salle
8 Č Veliki četrtek
9 P ++ Veliki petek
10 S Velika sobota
11 N VELIKA NOČ
12 P Velik. ponedeljek
13 T Martin
14 Š Lidvina
15 Č Teodor (Božidar)
16 P Bernardka Lurška
17 S Inocenc
18 N Nedelja bož. usm.
19 P Leon
20 T Neža Montepul.
21 Š Anzelm
22 Č Hugo
23 P Jurij
24 S Fidelis
25 N 3. velikonočna nedelja
26 P Pashazij
27 T Cita - dan upora
28 Š Peter Chanel
29 Č Katarina Sienska
30 P Pij V.

MAJ

- 1 S Jožef Delavec
2 N 4. velikonočna nedelja
3 P Filip, Jakob
4 T Florijan
5 Š Gotard
6 Č Dominik Savio
7 P Gizela
8 S Viktor, Arsen
9 N 5. velikonočna nedelja
10 P Job
11 T Ignacij Lakonijski
12 Š Leopold, Pankracij
13 Č Fatimska MB, Servacij
14 P Bonifacij
15 S Zofija
16 N 6. velikonočna nedelja
17 P Jošt - prošnji dan
18 T Erik - proš. dan
19 Š Urban - prošnji dan
20 Č Vnebohod
21 P Krištof
22 S Marijeta Kasijska
23 N 7. velikonočna nedelja
24 P Marija Pomočnica
25 T Beda Častitljivi
26 Š Filip Neri
27 Č Avguštin Canterbur.
28 P German
29 S Maksim Emonski
30 N BINKOSTI
31 P Marijino obiskanje

JUNIJ

- 1 T Justin
2 S Marcellin, Peter
3 Č Karel Lwanga
4 P Kvirin
5 S Bonifacij - kvatre
6 N Nedelja Sv. Trojice
7 P Robert
8 T Medard
9 Š Primož, Felician
10 Č Sv. RES. TELO IN KRI
11 P Barnaba
12 S Gašper
13 N 11. navadna nedelja
14 P Valerij, Rufin
15 T Vid
16 Š Beno
17 Č Albert
18 P Srce Jezusovo
19 S Srce Marijino
20 N 12. navadna nedelja
21 P Alojzij
22 T Tomaž, Janez
23 Š Jožef Cafasso
24 Č Rojstvo J. Krstnika
25 P Viljem - dan držav.
26 S Vigilij (Stojan)
27 N 13. navadna nedelja
28 P Irenje
29 T Peter in Pavel
30 S Prvi rimski mučenci

JULIJ

- 1 Č Estera
2 P Frančišek Regis
3 S Tomaž
4 N Nedelja Slovencev po svetu
5 P Ciril, Metod
6 T Marija Goretti
7 Š Vilibald
8 Č Kilijan
9 P Veronika
10 S Amalija
11 N 15. navadna nedelja
12 P Mohor, Fortunat
13 T Henrik
14 Š Kamil Leljiški
15 Č Bonaventura
16 P Karmelska MB
17 S Aleš
18 N 16. navadna nedelja
19 P Justa
20 T Marjeta Antiohijska
21 Š Lovrenc
22 Č Marija Magdalena
23 P Brigita švedska
24 S Krištof
25 N 17. navadna nedelja
26 P Ana, Joahim
27 T Gorazd, Kliment
28 Š Viktor
29 Č Marta
30 P Peter Krizolog
31 S Ignacij Lojolski

AVGUST

- 1 N 18. navadna nedelja
2 P Evzebij, porcijunkula
3 T Lidija
4 Š Janez Vianej
5 Č Marija Snežna
6 P Jezus, spreminitev
7 S Kajetan
8 N 19. navadna nedelja
9 P Terezija Benedikta
10 T Lovrenc
11 Š Klara
12 Č Ivana šantalska
13 P Hipolit
14 S Maksimilijan Kolbe
15 N M. VNEBOVZETJE
16 P Rok
17 T Hijacint
18 Š Helena
19 Č Janez Eudes
20 P Bernard
21 S Pij X.
22 N 21. navadna nedelja
23 P Roza iz Lime
24 T Jernej
25 Š Ludvik
26 Č Tarzicij
27 P Monika
28 S Avguštin
29 N 22. navadna nedelja
30 P Feliks (Srečko)
31 T Rajmund

SEPTEMBER

- 1 Š Tilen
2 Č Marjeta
3 P Gregor Veliki
4 S Rozalija
5 N Angelska nedelja
6 P Zaharija
7 T Regina
8 S Marijino rojstvo
9 Č Peter Klaver
10 P Nikolaj Tolentinski
11 S Prot
12 N 24. navadna nedelja
13 P Janez Zlatousti
14 T Povišanje sv. Križa
15 Š Zalostna MB
16 Č Kornelij, Ciprijan
17 P Robert Belarmin
18 S Riharda - kvatre
19 N 25. navadna nedelja
20 P Andrej Kim
21 T Matej (Matevž)
22 Š Mavricij
23 Č Pij iz Pietrelcine
24 P Anton Martin Slomšek
25 S Sergij Radoneški
26 N 26. navadna nedelja
27 P Vincencij Pavelski
28 T Venčeslav
29 Š Mihael, Gabrijel, Rafael
30 Č Hieronim

OKTOBER

- 1 P Terezija DJ
2 S Angeli varuhi
3 N Rožnovenska nedelja
4 P Frančišek Asiški
5 T Marija Favstina
6 S Bruno
7 Č Rožnovenska MB
8 P Benedikta
9 S Janez Leonardi
10 N 28. navadna nedelja
11 P Filip, Bruno
12 T Maksimilijan Celjski
13 Š Koloman
14 Č Kalist
15 P Terezija Avilska
16 S Hedvika, Marjeta
17 N Misijonska nedelja
18 P Luka
19 T Pavel od Križa
20 Š Irena, Vendelin
21 Č Uršula
22 P Marija Saloma
23 S Janez Kapistran
24 N 30. navadna nedelja
25 P Darija
26 T Lucijan
27 Š Sabina
28 Č Simon, Juda
29 P Ermelinda
30 S Marcel
31 N Žegnajska n. - d. ref.

Višarska gospa, Kraljica Evrope, prosi za nas!
Madonna di M. Lussari, Regina d'Europa, prega per noi!
Gottesmutter von Luschari, Königin Europas, bitte für uns!
Vår Fru av M. Višarje, Europas drottning, bed för oss!
Onze-Lieve-Vrouw van het berg Višarje, Koningin van Europa, bid voor ons!
Notre-Dame de mont Višarje, Reine de l'Europe, priez pour nous!
Our Lady of Višarje, Queen of Europe, pray for us!
Nossa Senhora de Višarje, Rainha da Europa, rogai por nos!
Nuestra Señora de Višarje, Reina de Europa, rogad por nosotros!
2004

NOVEMBER

- 1 P VSI SVETI
2 T Verne duše
3 Š Viktorin Ptujski
4 Č Karel Boromejski
5 P Zaharija, Elizabeta
6 S Lenart
7 N Zahvalna nedelja
8 P Bogomir
9 T Teodor (Božidar)
10 Š Leon Veliki
11 Č Martin
12 P Jozafat
13 S Stanislav Kostka
14 N 33. navadna nedelja
15 P Albert Veliki
16 T Otmar, Marjeta
17 Š Elizabeta Ogrska
18 Č Filipina
19 P Matilda
20 S Gelazij
21 N Kristus Kralj
22 P Cecilija
23 T Klemen
24 Š Andrej Trong
25 Č Katarina Aleksandrijska
26 P Valerijan Oglejski
27 S Virgil
28 N 1. adventna nedelja
29 P Saturnin
30 T Andrej

DECEMBER

- 1 Š Eligij
2 Č Vivijana
3 P Frančišek Ksaver
4 S J. Damašcan, Barbara
5 N 2. adventna nedelja
6 P Miklavž
7 T Ambrož
8 S Brezmadežna
9 Č Valerija
10 P Maver
11 S Damaz
12 N 3. adventna nedelja
13 P Lucija
14 T Janez od Križa
15 Š Kristina
16 Č Adela
17 P Lazar
18 S Teotim - kvatre
19 N 4. adventna nedelja
20 P Vincencij
21 T Peter Kanizij
22 Š Frančiška Cabrini
23 Č Janez Kancij
24 P Adam, Eva
25 S BOŽIČ
26 N Sv. družina - d. sam.
27 P Janez Evangelist
28 T Nedolžni otroci
29 S Tomaž Becket
30 Č Sabin
31 P Silvester

jo vrednost, se gibljejo po lestvici gor in dol ... Človek pa v bistvu ostaja isti v svoji vsakdanjosti in s svojimi vsakdanjostmi.

Kaj storiti? Kot vedno. Iti vase, se poglobiti vase, najti in spoznati samega sebe in na ta način bomo znova odkrili okrog sebe ljudi, ki jih nismo zmogli več videti, se z njimi srečati, jih bolje spoznati. Marsikatera pot se bo znova očistila, postala bo prehodna. Spet bomo odkrili stara prijateljstva, zaceljene bodo stare rane, zmogli se bomo vrniti domov, k svojim, nazaj v skupnost, v družbo, v skupino. To so najboljši recepti, ki zdravijo našo dušo in telo.

Koliko tega nam bo uspelo v času, ki nam je na razpolago, da bo advent izpolnil pričakovanja in bo božič znova praznik naše družine in ponovnega snidenja?

Kristjani smo pred prelomno odločitvijo. Ali se bomo odločili za Jezusa in njegovo ljubezen ali pa

za pot sebičnosti, ki človeka vodi v osamelost in razočaranje. V Jezusovem sporočilu je še vedno dovolj rezerve tudi za današnji čas in sedanjega človeka. To je poslanica, ki ne more nikoli zastarati, kljub temu da se dostikrat zdi, da se je izpela ali izčrpala. Nasprotno – ravno takrat vidimo, da nismo na koncu, temveč na novem začetku. V tej luči nismo nikoli mladi in nikoli stari, ampak vedno v polnosti življenja. To moč nam je zapustil Jezus in to moč rabimo vsak dan, da ga lahko v vsej danosti, v vsej polnosti preživimo. Tu ni prostora za obup, razočaranje, sovraštvo, podtikanje, maščevanje. Tu prebivajo veselje, sreča, novi izzivi, nova doživetja in se ne ustavljajo, temveč dajejo impulz, da začutimo dolgost življenja. Tudi prostor ne igra nobene vloge. Vsepovsod smo mi doma. Svet postane tako majhen, da je vsak kotiček moj pravi dom. To je tisto evangeljsko sporočilo, da smo doma tam, kjer

Prijatelja. Župnik Peter Leskovar, ki se je v cerkvi sv. Elizabete v Berlinu zahvalil za gostoljubje faranom berlinske sv. Elizabete in predsedniku nemškega župnijskega sveta gospodu Horstu Fritschu predal spominsko darilo.

smo sprejeti in tudi sami znamo sprejemati.

To naj bo letošnji božič za nas, ki smo navidez daleč od doma, v tej luči evangelija pa vedno bolj doma. Blagoslovljene božične praznike in veselja polno novo leto 2004 vam želim, vaš župnik, Izidor Pečovnik-Dori.«

Poskušajmo se držati teh misli in lažje nam bo. V prihodnji številki pa bomo poročali o tradicionalnem Dorijevem večeru v Laškem, o pripravah na božič in o dogodkih, ki nam bogatijo dneve vsakdana.

M. Mošnik

AUGSBURG

Ravensburg – Krst Maximiliana Liebkeja

Srečna starša Anica in Harry Liebke iz Weingartna pri Ravensburgu sta v soboto, 11. oktobra, prinesla svojega prvorojenca Maximiliana v župnijsko cerkev sv.

Kevin pri prvem svetem obhajilu v SKM Berlin

Anica in Hary Liebke z njunim novokrščencem Maximilianom

Kristine. Za pestro dogajanje v cerkvi so poskrbeli različni dejavniki. Dvojezično bogoslužje, vedri obrazi vseh prisotnih, lepo

okrašena cerkev ter do potankosti pripravljen in oblikovan program, kjer je tudi kitara v rokah krščevalca prišla na svoj račun. Za vso zu-

Ansambel Planet X na vinski trgtavi 2003 v Augsburgu

Nastop domače folklorne skupine Drava na vinski trgtavi v Augsburgu

nanjostjo pa se je čutila vera staršev, botrov in vseh navzočih. Na osnovi te javno izpovedane vere je Maximilian prejel zakrament sv. krsta in postal božji otrok. Lep sončen dan je še dodatno prispeval k prijetnemu vzdušju krstnega slavja.

Augsburg, 18. oktobra 2003 – vinska trgatev

»Za človeka je vino kakor življenje, če ga pije zmerno.

Kakšno je življenje za tistega, ki pogreša vino!

Tudi to je bilo namreč ustvarjeno ljudem v veselje.

Vino poživlja srce in razveseljuje dušo, če ga piješ o pravem času in zmerno.

Preveč popitega vina pa človeku zagreni dušo, povzroči razdraženost in nasilnost« (Sir 31,27–29).

Te misli si je g. Roman Kutin v pozdravnih besedah sposodil pri modrem Sirahu iz stare zaveze. Bolj za šalo kot zares je navzoče povprašal o avtorju omenjenega besedila. Liter vina je obljubil tistemu, ki pravilno odgovori. Pravega odgovora ni bilo, kar pa ni popolnoma nič vplivalo na to, da bi ostal litrček, določen za nagrado, pozabljen in neporabljen.

Lepo vzdušje in dobro glasbo so znali z živahnim mladostnim zagonom ustvariti člani ansambla Planet X iz Stuttgarta. Z njimi je bil tudi župnik dr. Zvone Štrubelj. Ob njihovi glasbi je bilo nemogoče sedeti pri miru. Zagretim plesalcem je omogočila nekoliko oddiha domača folklorna skupina Drava, ki je zaplesala pred publiko in požela aplavz. Vrvež na plesišču se je umiril šele v zgodnjih jutranjih

urah, ko se je iztekel čas praznovanja, podmazan z vinsko kapljico.

Vse je lepo potekalo. Posebej velja zahvala tistim pridnim rokam, ki so s svojim delom in požrtvovalnostjo poskrbele, da ni bil nihče lačen in žejen. Kdor je prišel, je doživel lep večer.

Roman Kutin

ESSEN

Bogu hvala za naših 45 let ...

Prva in torej najstarejša župnija, ustanovljena po drugi svetovni vojni na Nemškem, smo. »Stari« smo 45 let in po zaslugi mnogih naših rojakov po številnih skupnostih še vedno mladostno živahni, igrivi, nasmejani in polni življenja. Tega veselega dela našega jubileja smo se v kulturnem in družabnem delu letos že spomnili in ga obeležili ob binkoštnem srečanju v juniju.

Duhovni del praznovanja naše obletnice z duhovno zahvalo za vse prejete dobrote iz božje roke, s prošnjo, naj nas vodi tudi v bodoče po Marijini priprošnji, pa smo izrekli ob tradicionalnem slovenskem romanju v Kevelaer. Radi

rečemo, da je na prvo oktobrsko – rož novensko nedeljo Marijina božja pot v Kevelaerju zaznamovan s pridihom Slovencev. Letos je to veljalo še posebej, saj se nas je zbralo toliko rojakov kot že dolgo, dolgo ne.

Slovesno somaševanje ob obletnici slovenske župnije je vodil naš delegat msgr. Janez Pucelj, sam tudi dolgoletni tukajšnji župnik. Somaševala sta sedanji župnik Zaplotnik in župnik slovenske župnije Köln Martin Mlakar. Obe župniji namreč vedno družno romata skupaj. G. delegat je ob tej priložnosti blagoslovil novo župnijsko bandero s podobama Marije Pomagaj ter blaženega škofa Antona Martina Slomška. Bandero je delo sester sv. Križa iz Male Loke pri Domžalah. Zahvaliti se jim je treba še posebej, ker so kljub kratkemu časovnemu roku uspele ugoditi naši želji in ustvarile kakovostno delo. Sestri Elizabeti in sestri Vanki naj bo zato izrečena topla zahvala.

Zahvalni mašni daritvi so poleg ljudskega petja dali svoj pečat naši zbori Slovenski cvet, dekliški zbor

Nataša Miholič in Simon Škafar sta se poročila v Kobilju v Prekmurju.

in pri petih Marijinih litanijah Slovenski fantje.

Opravili smo tudi posvetitev Mariji, prosili za domovino ter prisluhnili izboru Marijinih pesmi pod naslovom: »Marija, varuj rod in dom slovenski.«

Z gornjo mislijo v srcih smo v procesiji odšli do milostne Marijine kapele, kjer so se oglasile naše znane Marijine pesmi. Druga za drugo so prihajale iz srca v zahvalo, prošnjo in nenazadnje vzbujale s svojo enkratnostjo pozornost mnogih mimoidočih romarjev.

Papeška in misijonska nedelja

Letos sta imeli vsaka svojo »težo« - papežev srebrni jubilej vodenja Cerkve, ob misijonski nedelji pa razglasitev matere Terezije za blaženo. Rumeno-bela zastava nas je zbrala k molitvi za papeža v Ratheimu, Essnu, Oberhausnu in Moersu. S primerno veliko sliko matere Terezije smo bili v srcu blizu dogodku v Rimu na misijonsko nedeljo v skupnostih v Essnu, Oberhausnu, Krefeldu in Güterslohu. Naj oba spomina

Praznovanje 45-letnice župnije in blagoslovitev novega bandera

odmevata v naših srcih toplo in duhovno spodbudno.

»Hubertova sv. maša« v Essnu

Sveti Hubert je med drugim tudi zavetnik lovcev. In ko lovci s svojimi lovskimi rogovi družno zadonijo v harmoniji hvalnice svojemu zavetniku, se srce široko odpre v tej hvalnici dobremu Bogu za čudovito naravo in živalstvo v njej.

Tega doživetja smo bili deležni pri sv. maši v Essnu, v nedeljo, 26. oktobra, po zaslugi našega rojaka in lovca Tonija Podjaverška. Njegovi lovski kolegi – rogisti, ki jih je popeljal tudi že v Slovenijo, so naši slovenski skupnosti dali to enkratno doživetje. Prvič v vseh letih župnije smo »doživeli Hubertovo mašo«. Lovci – rogisti so prišli med nas iz »münstrske dežele« v bližini nizozemske meje. Bogatemu doživetju v cerkvi (slika bo v prihodnji Naši luči) je sledilo prijetno družabno srečanje s kosilom v prostorih društva Bled.

In na koncu ob slovesu smo si prijateljsko rekli – nasvidenje prihodnje leto ...

Dvakrat: Bog živi

V Baalu pri Achnu (slovenska skupnost Eschweiler) se je 19. septembra zbrala velika in pisana družina ob praznovanju 60-letnice življenja našega prizadevnega in aktivnega rojaka Leona Kavčiča. Zbrali smo se rojaki, pevski zbori Slovenski cvet, Slovenski fantje in naš deklški zbor, mnogi prijatelji in znanci našega Leona ter tudi njegovi domači od tu in iz Slovenije. Posebej velja omeniti njegovo še čilo mamó, ki se je pridružila slavju. Pesem, smeh, pogovor in različni skeči so nas povezali v prijetno družino. Dober prigrizek in okusna slovenska kapljica sta prispevali svoj del.

Tudi po skupni slovenski maši v Eschweilerju smo se spomnili njegove okrogle obletnice. Skupno voščilo nas vseh je: Leo, Bog vas živi in naj vam nakloni vsega potrebnega za dušo in telo. In da bi bil tudi v bodoče tako zvest bogoslužni sodelavec in soustvarjalec skupnosti rojakov.

75-letnico življenja pa je v oktobru proslavil naš rojak Martin Frece, ki

Martin Frece, Bog živi za 75 let.

se je pred časom vrnil v domovino, v Šentjur pri Celju. Doma je iz lepe družine z enajstimi otroki, od katerih so kar trije odšli v Nemčijo. On sam je prišel že l. 1957 kot poklicni kovač, tu pa je delal kot rudar v Oberhausnu. Njegov sin Martin poje pri našem zboru Slovenski cvet. G. Martinu želimo vse dobro, posebej zdravja in »božjega žegna« ob lepem jubileju.

Naj se spočijeta v Očetovem naročju

Po pogrebem slovesu smo 9. oktobra položili k počitku žaro našega prekmurskega rojaka Martina Mesariča iz Essna. Pridnost, delavnost, ljubezen in skrb do družine je bogatilo njegovo življenje, iz katerega je bil odpoklican v večnostni del pri 64 letih. Slovenska božja beseda, molitev in naša pesem sta ga pospremili k večnemu počitku s prošnjo, naj mu Gospod povrne vse dobro njegovega življenja. Iskreno sožalje domačim, ženi Mariji, hčerki Bojani z družino in sorodnikom. Posebej zahvala sorodniku Rudiju Zdovcu za vso skrb in sodelovanje pri cerkvenem slovesu.

Dan zatem, 10. oktobra, pa je bilo v Wettru slovo od rojaka Jožeta Tišlerja. Gorenjska duša, doma iz

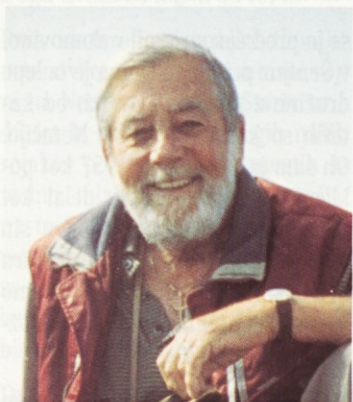

*Leon Kavčič – 60. let.
Če ne bo zmožgal
prerezati torte sam,
mu bo pomagala
dobra žena Kristina.*

Pokojni Martin Mesarič

Pokojni Jože Tišler

bližine naših božjepotnih Brezij, je moral skozi mnogotere težave in preizkušnje v življenju. Zaznamoval ga je čas naše težke polpretekle dobe, katerih delne posledice so bile prisotne tudi v nadaljnjem življenju tu na tujem. Sicer je bil naš Jože, tako smo mu rekli, veseljak. Rad je pel, narodne in cerkvene pesmi. Pri marsikateri Marijini pesmi je polzela solza po njegovem licu. Te solze so sedaj obrisane, bolečina je minila. Naj se naš rojak Jože spočije v dobrem Bogu, v katerega je zaupal in veroval v soncu in senci svojega življenja.

FRANKFURT

Zlasti pretekla dva meseca sta bila v naši župniji kakor tudi v drugih

župnijah štirih škofij (v Mainzu, Limburgu, Trierju in Speyerju) v znamenju priprav na volitve župnijskih svetov, predvsem v septembru pa v iskanju kandidatov. Same volitve so bile v soboto in nedeljo, 8. in 9. novembra. Tudi tokrat smo se v naši slovenski župniji odločili za volitve po pošti, kar prinaša s seboj več priprav in dela ter seveda stroškov, toda na drugi strani se zlasti za takšno župnijo, kot je naša, doseže večja udeležba na volitvah. Seveda pa je večja težava za vse župnije, tudi krajevne nemške, dobiti dovolj članov župnije, ki so pripravljeni za delovanje in življenje župnije narediti še kaj več oziroma delovati v župnijskem svetu. Kako so se volitve iztekale, bomo prebrali v naslednji številki Naše luči.

Zadnje dni oktobra in prve dni novembra so bili mnogi naši farani zlasti še v povezavi s šolskimi počitnicami v domovini, z ostalimi pa smo praznovali praznik vseh svetih in spomin na rajne po krajih naših bogoslužnih srečanj.

Notranjost stolnice sv. Bonifacija v Fuldi

Koncem leta pa so za slovenskega župnika tudi letna srečanja tujskih duhovnikov v posameznih škofijah. Prvo takšno je bilo za škofijo Fulda koncem oktobra v Poppenhausnu jugovzhodno od Fulde. V škofiji Fulda, ki je zemljepisno razmeroma velika, živijo državljeni 140 držav, katoličanov tujih narodnosti pa je približno 40.000. Tudi Slovencev je nekaj, približno 250; značilno pa je, da je njihovo število v zadnjem letu kar naraslo, zlasti takih, ki pridejo samo za nekaj mesecev, verjetno v povezavi z

8. in 9. novembra 2003
volitve župnijskih svetov

**Kandidatke in kandidati
slovenske župnije Frankfurt**

	Prodanek, Marija, pridojalka, Jungstr. 19, 60489 Frankfurt		Klasič, Veronika, administrativna delavka, Casenhammerstr. 100, 60529 Frankfurt
	Pustovrh, Jolli, delavka, Heimbürgerstr. 76, 61118 Bad Vilbel		Bardič-Bec, Kristina, dijakinja, Am Wiesbad 9, 60529 Frankfurt
	Podgumik, Milan, varilnik tehnik, Raumbürostr. 9, 60439 Flörsheim		Plohl, Gregor, študent, August-Schubert-Str. 76, 60433 Frankfurt
	Lück, Franc, mehanik, Wiltsbacherhew 175, 60385 Frankfurt		Stiplovec, Anica, učiteljica, K. Schumacher Allee 29, 61128 Gießenbach
	Pustovrh, Stane, vrtnar, Heimbürgerstr. 76, 61118 Bad Vilbel		Flajšman, Karol, upokojeni notranji opremljevalec, Raibergstr. 42, 60429 Frankfurt

8. in 9. novembra 2003
volitve župnijskih svetov

**Kandidatke in kandidati
slovenske župnije Frankfurt**

	Ostank, Marija, pridojalka, Jungstr. 19, 60489 Frankfurt		Dehmer, Ema, upokojena kuharica, Sigismund-Heut Str. 121, 60425 Frankfurt
	Schäfer, Ana, kuharica, Langenstr. 13, 64331 Wiesbaden		Fekes, Silva, menedžerka, Wiesbad. 91, 64289 Darmstadt
	Jofel, Ludvik, strojar, Im Wiesbad 7, 60268 Heider Cim		Tavlar, Benjamin, diplomirani inženir, Steffenstr. 152, 60239 Hochheim
	Ruzman, Antoni, skladatelj, delavec, Salwegstr. 11, 60203 Wiesbaden		Pust, Gregor, mehanik, Leserbüch. Hermannweg 1, 60239 Hochheim
	Šmid, Jolli, trijevalni upravljevalec, Am Heesberg 1, 60203 Wiesbaden		za območje Mainz

Plakat s slikami kandidatov za župnijski svet

raznimi podjetji. Seveda je za večino edini stik s slovensko župnijo preko mesečnega oznanila Med nami povedano, deloma pa tudi preko Naše luči za tiste, ki jo imajo naročeno.

Naslednje leto pa bodo nemški kristjani, zlasti še tisti v škofiji Fulda, praznovali 1250-letnico smrti sv. Bonifacija (rojen okrog 673, mučeniška smrt 754), apostola Nemčije, ki je pokopan v veliki baročni stolnici v Fuldi.

rem

INGOLSTADT

Slovenski dan

V soboto, 25. oktobra, smo v Ingolstadt obhajali naš župnijski praznik, slovenski dan. Praznovanje smo začeli s slovesno mašo ob 16.30 v lepi cerkvi Srca Jezusovega. S slovenskim delegatom msgr. Janezom Pucljem so somaševali še nemški župnik Stephan Neufanger, slovenski duhovnik iz Allersberga Leopold Ovsenek in domači župnik Stanko Gajšek. Pri maši se je zbralo lepo število rojakov (precej jih je prišlo iz Nürnberga in Erlangna), ki so

Predaja darila upokojenemu nadžupanu

vzorno sodelovali z molitvijo in petjem; slovesnost so še povzdignile pevke na koru Andreja Brlec, Karmen Kranjčan in Katharina Binner.

Po maši je bila prireditev v lepo pripravljene in z jesenskimi motivi okrašeni župnijski dvorani. Pozdravu domačega župnika in pozdravnim besedam delegata Janeza Puclja je sledil zelo lep kulturni program. Nastopili so domači mešani zbor, združeni moški zbor slovenskih društev iz Erlangna in Nürnberga ter solistka Andreja ob

klavirski spremljavi Karmen. Med programom se je župnik Gajšek zahvalil nekdanjemu nadžupanu za njegovo naklonjenost do Slovencev in Slovenije ter mu izročil spominsko darilo. Upokojeni nadžupan dr. Peter Schnell je nato nagovoril zbrane, iz svojega tridesetletnega nadžupanovanja se je spomnil gospodarskega razvoja mesta, poudaril stalno vključenost slovenske župnije v mestno življenje in dogajanje ter izrazil svoje simpatije do Slovenije, ki bo prihodnje leto maja postala članica Evropske zveze.

Sledil je razvedrilni večer, povezovala ga je glasbena skupina Dori, ki je navdušila s svojim igranjem in petjem; še posebej je treba omeniti njihovo izvajanje na kulturno visoki ravni. Za dobro počutje navzočih pa so poskrbeli s prijazno in hitro postrežbo naši marljivi sodelavci.

Župnijski praznik je minil. Ljudje so se razšli. Vse je spet skrbno pospravljeno. Ostaja pa spomin na lepo doživetje. Po splošni oceni je praznovanje dobro uspelo. Za kar seveda velja pristrčna zahvala vsem, ki ste praznovanje v cerkvi in dvorani pripravljali, na njem

Somaševalci na praznovanju v Ingolstadt

Karmen z Andrejo in Katharino pri orglah

sodelovali, ga do konca izpeljali in za nami pospravili. Zahvala tudi izseljenskemu društvu Slovenija v svetu za sodelovanje in posredovanje podpore pri izvedbi praznovanja.

Organistka Karmen Kranjčan

Naša organistka v Ingolstadt Karmen Kranjčan je svoj naravni talent pridno razvijala in se je po uspešno končani glasbeni šoli v Platlingu odločila za študij glasbe. Na sprejemni izpit se je prijavila v Gradcu, Innsbrucku in Salzburgu. Na vseh treh glasbenih univerzah ga je uspešno opravila in bila tudi sprejeta. Vendar se je odločila za najbolj mikavno, za glasbeno univerzo v Salzburgu, kjer je z novim akademski letom začela svoj študij glasbene pedagogike, solopetja in klavirja. Karmen pa svoje znanje zavzeto prenaša na druge. Tako v Ingolstadt počasi nastaja pod njeno taktirko mešani zbor. Dobro in nesebično je tudi vpeljala v bogoslužno igranje svojo naslednico v Ingolstadt Katharino Binner, ki že dobro in rada igra orgle pri naših slovenskih mašah. Karmen se zahvaljujemo za njeno dolgoletno sodelovanje in ubrano orglanje v

naši župniji, želimo ji uspešen študij in da bi se vedno rada vračala med nas ter bi nadaljevala s svojim začetim delom.

S. G.

MANNHEIM

Dve Julki - sedemdesetletnici

Spomladi je v Ottersweierju v pokrajini Baden praznovala sedemdeset let Julijana Freitag. Rodila se je pred sedemdesetimi leti s priimkom Zavernik v kraju Močna v župniji Pernica pri Mariboru. V Nemčijo je prišla že pred enainštiridesetimi leti. Poročila se je s Fritzom Freitagom,

Julka Freitag je praznovala 70 let življenja.

ki je po rodu iz Avstrije. Imata hčer in zdaj že tudi vnukinjo. Redno prihaja k slovenski maši v Rauental, čeprav ima od vseh najdlje.

Jeseni pa je v Vöhrenbachu v Schwarzwald dopolnila sedemdeset let Julka Lesar, rojena Gačnik. Iz Kota pri Ribnici je prišla v Nemčijo že pred dvainštiridesetimi leti. Z možem Tinetom imata dva sinova in hčer ter pet vnukov. Zelo je aktivna v nemški in slovenski župniji. Vedno poskrbi, da je slovenska maša objavljena v tamkajšnjem župnijskem listu in priskrbi ključ za prostor, kjer se zberemo po maši. Njeno posebno veselje so romanja v Međugorje ter vsak mesec na Lindenberg. Za župnijsko cerkev poleti priskrbi cvetje in pomaga pri krašenju cerkve.

Obema želimo še mnogo zdravja, da se homo lahko še dolgo srečevali.

Takole pa se je za 70 let nasmehnila naša Julka Lesar.

Anica Vrabl - šestdesetletnica

Pred šestdesetimi leti je privekala na svet v vasi Kicar pri Ptuj v glasbeno nadarjeni družini Kmetec. Zato je tudi sama dobra pevka. Z enaindvajsetimi leti je prišla v Nemčijo v Freiburg, kmalu nato v Offenburg k svoji sestri, tam pa jo

60-letnica Anica Vrabl

je našel Ciril Vrabl in jo s svojo veselo naravo in lepim petjem kmalu osvojil. Zdaj sta že osemintrideset let poročena. Rodili so se jima štirje sinovi, trije so že poročeni. Tako je mladostna Anica že petkratna babica. Petič je postala babica prav pred kratkim.

Vsem jubilantkam želimo še mnogo zdravja, da se bomo lahko še dolgo srečevali.

Praznik vseh svetih v Schwarzwaldu

V kraju St. Peter nad Freiburgom je na pokopališču pokopanih dvanajst slovenskih pregnancev

Molitev za rajne v Schwarzwaldu

med drugo svetovno vojno (slika spominske plošče je bila na drugi strani novembrske Naše luči). Zato smo se letos zbrali k molitvi za vse naše rajne na tamkajšnjem pokopališču, saj smo preveč raztreseni daleč naokrog, da bi lahko imeli svoje pokopališče. Večina naših ljudi nima še nikogar pokopanega v Nemčiji, domov pa tudi ne morejo, ker je predaleč.

Najprej smo imeli v čudoviti baročni cerkvi slovensko mašo, nato pa smo šli na pokopališče, kjer smo molili za pokojne: za svoje domače rajne, za tiste, ki so bili pokopani daleč od domovine na tem pokopališču in za vse rajne. Med nami je bil tudi Peter Zorko, ki je bil kot majhen otrok tu v pregnanstvu in je njegov oče umrl in bil tu pokopan.

MÜNCHEN

V župnijski skupnosti se veselimo novih mladih družin, ki nastajajo med nami. Vsaka poroka je znamenje, da mladi prve tu rojene generacije dozorevajo v odgovornosti do življenja. Vsaka poroka je obet novega življenja, ki nam ga nakloni Bog. Vsem novo-

Mladoporočenca Klavdija in Marko Lotrič

poročencem zaželimo, da bi svoje poslanstvo pogumno sprejeli in se izročili službi življenja.

Zakonsko zvezo sta letos 23. avgusta sklenila Klavdija Zobec in Marko Lotrič. Poročni obred je potekal v Rogaški Slatini. Poročna priča nevesti je bil Štefan Škrabl, ženinu pa Martin Herič. Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova in sreče na skupni življenjski poti ter jima iz srca čestitamo.

A cappella diplomski koncert

V petek, 12. decembra 2003 ob 20.00 bo imela v Christus Kirche na Dom-Pedro-Platz v Münchnu (U1 Gern) naša župljanka prof. glasbe Martina Batič a capella diplomski koncert. Po dveh letih visokošolskega študija diriganja na Münchenski visoki šoli za glasbo bo dirigirala koncert adventnih in božičnih pesmi različnih obdobij, od gregorijanske pa do 20. stol. Na diplomskem koncertu Martine Batič in Dace Timbare sodeluje zbor, sestavljen iz pevcev Visoke šole za glasbo in gledališče v Münchnu. Pristrčno vabljeni.

STUTT GART

Oktober – mesec rožnega venca

V okviru liturgične skupine smo letos po vseh naših skupnostih organizirali vodeno molitev rožnega venca. V Stuttgartu smo pol ure pred mašo v dokaj velikem številu vsako nedeljo molili rožni venec in ga obogatili s pesmimi in krajšimi teksti za razmišljanje. Še posebej goreče smo molili ob papeževem srebrnem jubileju, ob razglasitvi matere Terezije za blaženo in na misijonsko nedeljo, ki smo jo tako kot druge župnije v škofiji Rottenburg Stuttgart obhajali 26. oktobra v Esslingenu. Nabirko za misijone, ki je znašala 500 evrov, smo izročili našim slovenskim misijonarjem, ki delujejo v Afriki.

Blagoslov in razvitje prapora KD Slovenija Stuttgart

Na letošnjo misijonsko nedeljo smo Slovenci iz Stuttgarta in okolice praznovali slovesno bogoslužje z blagoslovitvijo prapora KD Slovenija Stuttgart. Kot vsako četrto nedeljo v mesecu smo imeli sveto mašo v cerkvi sv. Elizabete v Esslingenu, kjer smo se zbrali v velikem številu. Sveto mašo je

daroval naš župnik dr. Zvone Štrubelj, sooblikovala jo je liturgična skupina s poudarkom na misijonih. Kot zdomci in kristjani se tudi mi na nek način čutimo misijonarje. Ob koncu bogoslužja je župnik blagoslovil prapor in kruh, ki smo ga potem razdelili vsem udeležencem slavja, nadaljevali pa smo v dvorani pod cerkvijo.

Ob navzočnosti predstavnikov povabljenih kulturnih društev in gostov iz Slovenije ter velikem številu rojakov iz Stuttgarta in okolice smo izvedli kratek kulturni program. Večer je popestrila slovenska pesem; zapeli so najprej moški pevski zbor Moj šocelj iz Sindelfingna, nato ženski zbor KD Slovenija Stuttgart, Prijateljce in tudi solistka Vida Lambert, ki jo je s harmoniko spremljal Denis Tudina. Ob zvokih kitare profesorja Vinka Kralja so nam najmlajši zapeli pesem o jeseni.

Spregovoril je tudi župan občine Zreče, gospod Jože Košir, ki je izrazil zadovoljstvo nad našim kulturnim delovanjem in številnimi povezavami z matično domovino Slovenijo. Sledilo je slavnostno razvitje prapora. Botrstvo in del

stroškov so prevzeli botri: slovenska župnija iz Stuttgarta, občina Zreče in članica društva Terezija Topolovec. Botri so prapor slavnostno razvili in nanj obesili spominske trakove. Finančno nas je podprla tudi tovarna brusov Komet iz Zreč, ki jo je zastopal gospod Filip Gorjup. Prav tako so nam finančno pomagali darovalci lipovih listov.

Po kulturnem programu in razvitju prapora je sledil družabni večer, za katerega so poskrbeli člani družine Jereb z družinskim ansamblom. Gospodinje so nam postregle z večerjo in domačim pecivom.

Cilka Novak in Jelka Fabič

Zahvalno romanje k Ave Mariji v Deggingen

Na praznik vseh svetih, v soboto, 1. novembra, smo se kot običajno zbrali v lepem številu v Marijinem svetišču Ave Marija v Deggingenu, ki leži med Stuttgartom in Ulmom. Od 14. ure naprej je potekalo spovedovanje, ob 15. uri je bila zahvalna maša v čast vseh svetih. Mašo je vodil msgr. Janez Pucelj. V nagovoru je poudaril pomen svetosti za življenje vsakega kristjana. Z navdušenim petjem smo se tako pridružili nebeški Cerkvi, svetemu mestu Jeruzalem, kjer vsi odrešeni prepevajo slavo Bogu. V naše molitve smo vključili tudi spomin na naše drage rajne. Po maši smo ob izpostavljenem Najsvetejšem zapeli še Marijine litanije in zahvalno pesem. Vsem, ki so se tega praznika udeležili, je vsakoletno srečanje na vse svete nekaj zelo dragocenega. Letos je bil tudi krasen jesenski dan, poln sonca in čudovitih barv. Tudi okolje, kjer je romarska cerkev, prispeva k lepemu vzdušju. Če je tako lepo na

Razvitje prapora KD Slovenija Stuttgart

Gospa Ida Šlamberger iz Stuttgarta se je to poletje podala na pot domov kar s kolesom. Pet vročih dni, veliko klancev in dolin, veliko pa tudi užitka v vožnji po prekrasni naravi in na koncu sreča ob uspelem podvigu. Čestitamo in vabimo, da jo posnemate!

En skromni šopek nageljnov rdečih, lepih slovenskih, takih kot kri in rožmarina blago dišeč'ga naj Te poslednjič razveseli.

Pesem o tratah in o livadah, ki si jih ljubil vedno srčno, naj Te pospremi na zadnji poti, da lažje boš nosil nemško zemljo.

Š V E D S K A

takem romanju, smo si na koncu rekli, kako lepo bo šele v nebesih!

Slovo

V sredo, 10. septembra, je po krajši in hudi bolezni, le nekaj dni po svojem 60. rojstnem dnevu, odšel v večnost predragi mož, oče, dedek, stric in dobri prijatelj Boris Ferenčak iz Fridlingena ob Donavi. Kot drugi sin je bil rojen med drugo svetovno vojno v Nemčiji, natančneje 30. avgusta 1943. S starši, očetom Francem in mamo Marijo, ter tremi brati se je nato preselil v Slovenijo, v rojstno vas staršev, Skopice, ki se nahaja v župniji pokojnega škofa Stanislava Leniča Cerklje ob Krki na Dolenjskem. Tu je preživel otroška leta. Leta 1965 je prišel v Nemčijo, kjer je spoznal svojo ženo Ivico, ki je bila doma s Koroške. 10. marca 1967 ju je poročil letošnji zlatomašnik gospod Ciril Turk. V Fridlingenu ob Donavi sta si ustvarila družino, rodili so se jima trije otroci: Renata, Hany in Boris. Več kot 30 let je bil zaposlen pri podjetju Hammerwerk v Fridlingenu. Bil je veselega in dobrega srca in zato cenjen in priljubljen v svoji

okolici. Slovo in pogreb sta bila 13. septembra 2003 ob veliki udeležbi tako slovenskih rojakov in sorodnikov iz domovine kot tudi nemških prijateljev in znancev. Domačim in sorodnikom izrekamo sožalje. Nekdo pa pokojnemu v spomin podarja naslednjo pesem:

Zadnjič si vandral v svojem življenju, ker si za vedno tiho zaspal.

V slovo so prijatelji lepo Ti zapeli, pesem prav nežno v slovo in pozdrav.

Blaženi Anton Martin Slomšek na Švedskem: Slovenski rojaki na Švedskem so imeli to jesen priložnost srečati posebnega in izrednega gosta, ki je obiskal vse skupnosti od Olofströma in Nybroja pa vse od južne do severovzhodne Švedske. Slovenski dušni pastir Zvone je poleti, preden je končal svoj dopust v domovini, sprejel iz rok svojega škofa ordinarija msgr. Franca Krambergerja

Slovenska skupnost iz Nybra

Slovenska skupnost iz Olofströma

relikvije (svete ostanke) blaženega škofa Antona Martina Slomška. Na tak način je želel češčenje in posnemanje blaženega Slomška konkretno približati svojim rojakom.

Koliko vdanih in ponižnih prošenj, koliko zahval ob srečanju z blaženim Slomškom je bilo izrečenih v tišini srca rojakov, ve samo dobri Bog. Slovenski duhovnik na Švedskem želi, da bi se ljudje v stiskah radi zatekali k blaženemu

Slomšku in da bi bili vselej uslišani v svojih potrebah in stiskah.

Po božji previdnosti so Slomškove relikvije pripotovale s slovenskim dušnim pastirjem s Švedske v Hegne, kjer so bili med drugo in tretjo nedeljo v mesecu oktobru na jesenski pastoralni konferenci zbrani skoraj vsi slovenski dušni pastirji v Evropi skupaj s škofom Alojzijem Uranom in gosti iz Slovenije. Naj bo Slomškovo varstvo ter priprošnja v velik blagoslov

slovenskim narodnim dušnim pastirjem po vsej Evropi, kakor tudi vsem, ki so jim poslani oziroma prihajajo v to skupnost!

Slovensko romanje v stolno cerkev v Stockholm ob 50-letnici obnove katoliške škofije na Švedskem: V soboto, 4. oktobra, so se slovenski rojaki iz Stockholma, Köpinga in Eskilstune skupaj s svojim dušnim pastirjem Zvonetom udeležili romanja v stolno cerkev. Škof msgr. Anders Arborelius je zvečer ob 18. uri daroval sv. mašo v stolni cerkvi, kjer je nagovoril naše rojake in jih vzpodbujal k vrednotam krščanskega življenja. Obenem pa je spomnil na pomemben jubilej, ko je leta 1953 katoliška škofija ponovno zadihala po skoraj 400 letih protestantizma. Svojo pomembno vlogo pri življenju in delu katoliške škofije imajo tudi narodne misije. Škof Anders se je zahvalil slovenski skupnosti, ki je poromala v stolno cerkev, saj je tako tudi ta skupnost pokazala pomembnost povezave s škofom, ki vodi krajevno Cerkev.

Prisrčna hvala škofu Andersu, ki je daroval mašo in nagovoril naše rojake. Kolikor je znano, je to prva sv. maša, ki je bila v stolni cerkvi, kjer je lepo zapeta večglasna slovenska pesem še kako nagovorila ostale ljudi. Posebna zahvala velja Lojzetu Macuhu in vsem iz Köpinga in Eskilstune, ki ste organizirali prevoz iz vaših skupnosti v Stockholm. Prav tako hvala rojakom iz Stockholma, ki ste se udeležili svete maše v stolni cerkvi. Hvala pa tudi stolnemu proštu msgr. Marianu Jancarzu, ki je z veseljem odprl vrata stolne cerkve in bil med našimi rojaki ter se z njimi srečal in veselil tudi po sv. maši v župnijski dvorani! S. Felicita s tako ljubeznijo streže vsem duhov-

Dva »abrahama«: levo Ciril M. Stopar iz Kallinge, v sredi Ludvik Rener iz Bromölle in Zvone Podvinski s Slomškovimi relikvijami v rokah

nikom, tudi tistim, ki prihajajo iz narodnih skupnosti, da jim mašujejo, zato hvala tudi njej, ki z veseljem in ljubeznijo služi Gospodovi Cerkvi.

Škofijski pastoralni svet: Slovenskega dušnega pastirja na Švedskem je povabil Škofijski pastoralni svet, da v soboto pred četrto nedeljo v mesecu oktobru predstavi domovino Slovenijo, iz katere so prišli na Švedsko v letih 1960 do 1970 tudi Slovenci. Prav tako je bil povabljen, da predstavi slovensko zgodovino, zgodovino katoliške Cerkve na Slovenskem in delovanje Slovenske katoliške misije na Švedskem. Pri tem velikem delu sta mu pomagala slovenski rojak Jože Benigar iz Göteborga in s prevodom v švedski jezik delno tudi Avgušlina Budja iz Landskrone. Predstavitelj je bila uspešna in bo gotovo odmevala v švedskem prostoru. Hvala pomočnikoma za velikodušno pomoč.

Vsi sveti in vernih duš dan: Slovenski rojaki iz Malmöja so se na vernih duš dan zbrali ob 15. uri na katoliškem delu tamkajšnjega pokopališča, kjer so skupaj s svojimi duhovnikom Zvonetom zapeli primerno cerkveno pesem, zmolili molitve za rajne in nato ob molitvi rožnega venca nadaljevali od groba do groba, kjer so pokopani Slovenci in Slovenke, pa tudi njihovi partnerji. Po blagoslovu grobov so vsi skupaj odhiteli v župnijsko cerkev našega Odrešenika, kjer je bila praznična maša, pri kateri so vsi skupaj molili za vse rajne, posebej za tiste, ki potrebujejo molitve živih bratov in sester. Kakšna povezanost živih in rajnih, pa najsi bo to s svetimi v nebesih ali pa z dušami v vicah!

Jubilanti: 60 let sta v poletnih mesecih praznovala Štefan

60 let Štefana Zorman iz Nybra

Zorman iz Nybra in Janez Tomažič iz Göteborga. 50 let sta praznovala predsednik Slovenske zveze Ciril M. Stopar in Ludvik Rener, ki pripadata slovenskemu občestvu v Olofströmu. Zadnjo nedeljo v mesecu avgustu je bila tam sv. maša v slovenskem jeziku, pri kateri sta bila še dva para jubilentov. Viktor Semprimožnik in njegova žena Greta sta obhajala 30-letnico ansambla Vikis ter tudi poroke. Cirilov brat Jože Stopar in žena pa sta koncem avgusta praznovala obletnico prihoda na Švedsko.

Vsem imenovanim in tudi neimenovanim letošnjim jubilentom priske čestitke in želje, da bi vam vsem dobri Bog na priprošnjo Matere Božje, blaženega A. M. Slomška in A. Stepinca ter sv. Brigite Švedske podelil potrebnega zdravja in notranjega veselja ter sreče. Naj vas vse dobri Bog živi na mnoga blaga leta! Hvala vsem vam za zvestobo Bogu, Kristusovi Cerkvi in slovenski ter švedski domovini. Prav tako hvala za vso pomoč in za vašo povezanost s Slovensko katoliško misijo na Švedskem. Naj se na tem mestu posebej zahvalim »našemu Janezu« Tomažiču iz Göteborga, ki leta in leta nosi križ in tako vodi procesijo v Vadsteni. Hvala za zvestobo, ki bo bogato nagrajena.

Vaš Zvone Podvinski

ŠVICA IN LIECHTENSTEIN

SCHAAN

Vsako slavje, obletnica, prireditelj je dehteč šopek, katerega barvitost in vonj nas razveselita v nekem trenutku. Ko praznujemo, le redko pomislimo, da je cvetlice tega šopka moral nekdo gojiti, zalivati, varovati ... Tako je tudi šopek slovenskega Društva dr. Franceta Prešerna iz Liechtensteina dozorel do svojega 10. rojstnega dne in zadehtel v čudovitem slavlju praznovanja, ki smo mu bili priča v mesecu oktobru v Schaanu.

Društvo dr. Franceta Prešerna šteje približno 70 članov in prav po njegovi zaslugi smo Slovenci v Kneževini Liechtenstein postali prepoznavni. Društvo je v teh letih organiziralo vrsto srečanj, prireditev, obisk nadškofa Rodeta, slovenskega predsednika in drugih politikov v Kneževini, zaslužno pa

Gospod Florian, župnik župnije Schaan, v družbi rojakinje Majde Ipavec

je celo za obisk knežjega para v Sloveniji. Prav tako se smemo društvu in ob tej priložnosti na poseben način njegovemu prvemu predsedniku gospodu Janku Krambergerju zahvaliti za pobudo uvedbe slovenskih maš v Kneževini, kakor tudi za ustanovitev oddelka slovenske šole.

Zaradi vsega omenjenega je bilo praznovanje v Schaanu res trenutek iskrene hvaležnosti Bogu in ljudem, ki so storili veliko dobrega. Slavje smo začeli s slovesno sveto mašo, ki jo je v župnijski cerkvi svetega Lovrenca daroval župnik David Taljat. Pri maši so nam prepevali Završki fantje iz Lenarta in tako vtisnili našemu doživljanju pečat posebne topline. Po maši smo se preselili v dvorano mestne hiše v Schaanu in smeli uživati ob dobro pripravljene prireditvi. Kot je prav in se

Ob praznovanju 10. obletnice Društva dr. Franceta Prešerna v Liechtensteinu

spodobi, je številne udeležence iz Liechtensteina, Avstrije, Švice in iz občine Lenart, ki je bila pokrovitelj slavnosti, najprej nagovoril predsednik društva gospod Miran Klasinc, spregovorili pa so tudi župan občine Lenart gospod Vogrin, predstavnik občine Schaan, slovenski konzul vitez Jožef Ciraj in dru-

gi. Za rajanje dolgo v noč so z res izvrstno glasbo in zabavnim programom poskrbeli Slovenjgoriški fantje.

Preprosto in iskreno lahko voščimo društvu dr. Franceta Prešerna z besedami: »Le tako naprej in še boljše kot doslej!«

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

NEMČIJA

Svete maše v decembru 2003

STUTTART, sv. Konrad: 6. (sobota, sv. Miklavž: ob 15. uri sv. maša, nato kantata Slovenski božič v izvedbi gostujoče skupine izpod Nanosa v SLO in prihod sv. Miklavža), 14., 21. in 25. decembra (slovesna maša Gospodovega rojstva) ob 16.30. Na sveti večer, 24. 12., ob 22.00 polnočnica skupaj z nemško skupnostjo. Na novega leta dan, 1. 01. 2004, prav tako sv. maša skupaj z nemško skupnostjo ob 16.30. V nedeljo, 28. decembra, zaradi drugih obveznosti ne bo sv. maše v Stuttgartu. Na silvestrovo bo zahvalna sv. maša v dvorani, kjer bomo silvestrovali (SKM Gablenberg – Alfred Schafferstr. 47), ob 18. uri. Vabljeni!

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 7. decembra ob 9. uri: sveta maša in ponovitev kantate Slovenski božič, skupna priprava na božično praznovanje z gostujočo pevsko skupino iz SLO.

SCH. GMÜND, kapela sv. Jožefa: 14. decembra ob 9.30.

SCHORNDORF, kapela pri sestrah: 21. decembra, ob 9.00.

AALEN, sv. Avguštin: izjemoma nedelja, 21. decembra, ob 11.00. Priprava na božič.

HB-BÖCKINGEN, sv. Kilian: sobota, 20. decembra, ob 17.00. Priprava na božič.

OBERSTENFELD, Srce Jezusovo: zaradi božičnih praznikov sv. maša odpade. Vabljeni v Heilbronn v soboto, 20. decembra ob 17. uri.

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: sv. Štefan, 26. decembra, ob 17. uri: sv. maša in božična tombola.

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta v torek in petek od 9.00 do 12.00. V torek, sredo in petek tudi od 16.00 do 19.00 ure ter vedno po maši.

SOBOTNA ŠOLA STUTTART: v mesecu decembru bo šola: 6. decembra - prihod sv. Miklavža ob 15. uri v cerkvi sv. Konrada; 15. decembra od 10. do 12. ure v Slovenskem domu.

REUTLINGEN

BAD URACH, sv. Jožef: vabljeni v Pfullingen v soboto, 13. decembra, ob 16.45.

PFULLINGEN, sv. Wolfgang: v soboto, 13. decembra, ob 16.45. Priprava na božič.

Podrobnejše informacije dobite v mesečni prilogi Naše luči: Med nami povedano.

Še posebej vabljeni na ponovitev ZLATE MAŠE g. Cirila Turka v Esslingen, v nedeljo, 30. novembra, ob 17. uri. Po maši zahvala in prireditev v dvorani pod cerkvi.

Konzularni dnevi-Stuttgart, Sophienstr. 25/II so redno 1. in 3. četrtek v mesecu, v mesecu decembru so: 4. in 18. od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16. ure. Tel: 089/543-98-19.

Marko Kremžar: LETO BREZ SONCA

Ob nasprotni steni, levo od vrat, sem zagledal ata, ki je stal na svoji »parceli« tal, ki jo je predstavljala temna vojaška odeja. Na tleh ob steni pa sta sedeli mamica in tetka. Veselo smo se pozdravili. O njuni izčrpanosti, ki naju je z atom pred nekaj dnevi tako skrbela, ni bilo več sledu. Tudi dejstvo, da smo ostali brez vsega, se mi zdi, nas ni preveč težilo. Ko sem se ozrl po dvorani, sem videl nekaj znanih, največ pa neznanih obrazov, a sem se z vsemi na daleč pozdravil in izmenjal nekaj besed. Zdaj so bili to naši sosede. Ni bilo težko opaziti, da je bila večina od njih boljše preskrbljena. Nekateri so imeli pri vzglavju nahrbtnike, nekateri kovčke, drugi velike torbe in zavoje. Tudi z odejami in celo z rjuhami je bila večina kar dobro založena. Glede na tako obilje so bili naši res veliki reveži. Videl sem, da ležijo tako kot vsi na odejah, a ne vem, kdo jim jih je priskrbel. S seboj jih niso prinesli. Atova aktovka s srjaco in copati, ročni torbici, ki sta ju prinesli mama in teta pa njuna dežnika je bilo vse, kar so premogli. V primerjavi z njimi sem bil celo jaz s svojim kolesom pravi kapitalist. Pa smo bili vseeno veseli. Že samo to, da je bila mama spet zdrava in korajžna kot vedno, je bilo dovolj lepo, da smo bili Bogu hvaležni.

Ob drugi priložnosti smo šli skupaj na sprehod.

Obiskali smo vetrinjsko cerkev in stopali lepo drug ob drugem po nam neznani poti. Hodili smo počasi in si ogledovali okolico. Kar stopi od nekod pred nas angleški vojak in nam pričenja govoriti in kazati z roka-

mi, da ne smemo naprej. Fant se nam je lepo posmejal, ko smo se nekoliko začudeni obrnili. Bilo je prvič, da sem opazil okrog taborišča angleško stražo. Ker je bil vojak prijazen, nisem imel občutka, da nas ima za ujetnike, prej da je šlo za navaden vojaški ukrep, kjer je »off limits« precej vsakdanji pojav. Obrnili smo se v drugo smer, kjer nismo naleteli na nobenega angleškega vojaka več.

Da taborišče res ni bilo posebno zastraženo, sva se prepričala neko popoldne tudi z Zmagom. Šla sva na sprehod iz taborišča po cesti proti zahodni strani. Na desni je bilo odprto polje, na levi za jarkom pa pas grmovja. Skozi grmovje sva videla drugo, nekoliko manjše taborišče. Prisluhnila sva kričanju, ki ga je bilo slišati na cesto. Bili so Srbi. Nisva razločila, če so bili »dobrovoljci« ali četniki, ker niso bili v uniformah. Kmalu sva opazila, da gre za pretep. Večja skupina je bila zbrana okrog mlajšega moškega v majici in kričala nanj. Slišati je bilo grožnje, da ga bodo ubili. Fant se je otepal, nato se zvil iz obroča in zbežal po taborišču, nekaj ostalih pa za njim. Slišati je bilo kričanje na pomoč, pa grožnje preganjalcev, ko so izginili med šotori ob splošni brezbriznosti ostalih, ki so postajali tam okoli. To niso bili več vojaki. Ko popusti disciplina, ko se vojak na zunaj spremeni v civilista, izgubi smisel, ki ga je prej povezoval s tovariši v enoto. Vsa energija, ki jo je kot vojak usmerjal v skladu s povelji, je zdaj sproščena, a brez tistih meja, katerim se je prej prostovoljno podrejal. Tovarištvo se skrči na ožji krog, posameznik pa večkrat ne zna živeti samostojno, brez konflikta in brez nasprotnika. Če ga ni, si ga ustvari. Za zdrav, miren prehod v civilno življenje je potreben čas.

(Berlin) Spominski posnetek akterjev srečanja:
Helga Fritsch, kaplan
Janez Turinek, župnik
Peter Leskovar, Rosvita in
Bodo Gruener in Horst
Fritsch.

Naše mašno občestvo v Bernu je za naše razmere kar številno in zvesto.

S prijateljem sva se spogledala. Kakšno nasprotje z urejenim domobranskim taborom, kjer so častniki kljub vsemu brez navora obdržali s samospoštovanjem tudi avtoriteto in kjer je najosnovnejši vojaški red pomagal fantom, da so tudi razoroženi ohranili dostojanstvo.

Nekateri menijo, da bi se domobranci rešili, če bi se preoblekli v civilne obleke. Ta ali oni morda. Vendar ali je verjetno, da jugoslovanske oblasti ne bi zahtevale njihove vrnitve, če bi se dvanajst tisoč mož in fantov pomešalo med civilne begunce? Ali ne bi v takem primeru Angleži vrnili vseh, kot so naredili s kozaki v Lienzu? Kdo ve.

Vrnitev

V soboto, 26. maja, je padla med nas vest, da krenemo drugo jutro na pot. Komandir čete nas je sklical v zbor in povedal, da je tehnični bataljon, katerega del je bila naša četa, določen, da odide s prvim transportom v Italijo, kjer mora pripraviti taborišče za ostalo vojsko.

Hoteli smo vedeti, kje bo to taborišče, vendar ni nihče dobro vedel. Govorilo se je, da blizu Palmanove. Do tja nas bodo prepeljali z vlakom, ki bo odpeljal s Podrožice. Treba se je bilo pripraviti.

Skočil sem povedat novico domačim v tovarno. Ugibali smo, kam gremo in če bodo prišli za nami tudi civilni begunci. Upali smo, da nas bodo vse prepeljali v Italijo. Obljubil sem, da se pridem še poslovit, pa se vrnil k četni, kjer so bile priprave za odhod silno kratke. Vladal je splošen nemir.

Proti večeru, ko sva z Zmagom sedela pred šotorom, sva dobila nepričakovan obisk. Dve moščanski dekleti, ki sva ju sicer poznala, a nisva niti vedela, da sta v ta-

borišču, sta se znašli pred nama. Prišli sta s predlogom, naj jima posodiva kolesi. Res sva nameravala pustiti kolesi pri naših, ker ju na pot s kamioni ni bilo mogoče vzeti, zdaj pa naju je presenetila prošnja prijaznih deklic. Povedali sta, da se zbira družba fantov in deklet, ki nameravajo v Italijo za nami kar s kolesi. Nima vsak take sreče, da bi ga Angleži prevažali po Evropi, sta se šalili. »V Italiji vama bova kolesi vrnili,« sta obljubili. Privolila sva, jima izročila kolesi in želeli smo si nasvidenje v sončni Italiji.

Ko sem se drugo jutro, v nedeljo, 27. maja, poslavljajal v tovarni od ata, mame in tetke, sem jim povedal, da sem kolo posodil in komu. Mislim, da so se oddahnili, da jim ne bo treba skrbeti za kolesi. Po hitrem slovesu sem stekel k četni, ki se je počasi odpravljala proti cesti, kjer so že čakali angleški tovarnjaki.

Kot je pri vojaki navada, smo morali ob kamionih spet čakati. Ves tehnični bataljon je stal na robu ceste v dvojni vrsti, lepo razdeljen na čete in vode. Častniki so hodili gor in dol in nihče ni vedel, kaj še čakamo. Pred nami je bila dolga vrsta tovarnjakov. Imeli so prižgane motorje. Poslušal sem enakomerno brnenje in gledal težki pločevinasti pokrov enega od njih, ki se je rahlo stresal prav pred mano. Na njem je bilo vtisnjeno meni nepoznano ime: Dodge. Okrog se je nabralo vse polno civilnih beguncev, ki so radovedno gledali, kako odhajajo prvi domobranci, da jim v Italiji pripravijo prostor. Med njimi sem zagledal ata. Sskočil sem k njemu, še enkrat sva se poslovila.

Potem je prišlo povelje. Pričeli smo lesti na olivno zelene tovarnjake, ki so bili prekriti s plahtami enake barve. S prijateljem sva se spravila na vozilo lahkih src in še lažjih nahrbtnikov. Od zdaj naprej bodo za nas

skrbeli zavezniki. Ko je kolona krenila na pot, sva si z atom še pomahala, nato mi je taborišče izginilo izpred oči.

Dolga vrsta tovornjakov se je vila po zeleni Koroški. Vso pot smo peli domobranske pesmi in uživali razgled. Bil je lep sončen dan.

Na postaji, ki je nosila nemško ime »Maria Elend«, a je po naše Podgora, nas je čakal dolg tovorni vlak. Ni nam bilo všeč, da bomo potovali v zaprtih tovornih vozovih pa tudi ne, da so Angleži povabili častnike in njih žene v poseben potniški voz takoj za lokomotivo. Prvič smo bili ločeni od svojih oficirjev.

Ko smo stali pred postajo in čakali, da se vkrcamo, so nam Angleži rekli, da nas bodo še enkrat preiskali. Mislili smo, da bodo iskali, če imamo še kako orožje. V dolgi vrsti smo stopali drug za drugim skozi nekako nizko lopo, kjer so stali levo in desno angleški vojaki in nas pretipavali. Pa niso iskali orožja, temveč ure in nalivna peresa. Če se je kdo upiral, so surovo kričali in marsikatero uro iztrgali s silo. Vrsta se je hitro pomikala proti izhodu in ni bilo časa pa tudi ne priložnosti za protest. Doživeli smo prvo razočaranje nad zavezniki. Res da v lopi ni bilo nobenega oficirja, a stali so zunaj in gledali stran. Čutili smo, da se nam dela krivica, ki se ji ne moremo upreti in se nad njo tudi ne pritožiti. Bili smo vojska brez orožja, ločena od svojih častnikov.

***

V vsakem tovornem vagonu nas je bilo po sedemdeset domobrancev. Čeprav smo odšli iz Vetrinja urejeni po četah, smo bili zdaj že malo pomešani med seboj. Okrog sebe sem videl kar nekaj neznanih obrazov. Bili

so domobranci iz druge čete, ki je bila tako kot mi deljena tehničnemu bataljonu.

Ko so nas Angleži porazdelili po vlaku, smo ugibali, koliko časa bo trajalo potovanje. Stali smo precej naltlačeni drug ob drugem in ker ni bilo stranišč, nas je skrbelo, kako bomo to uredili, če bo pot dolga. Nekateri so vedeli povedati, da je Palmanova blizu, da bomo le zapeljali čez Karavanke, pa bomo tam. Potem smo slišali treskanje vrat. Angleški vojaki so zapirali vagon. Tudi naša so se sunkoma zaprla. Zaslišali smo rožljanje zapahov. Od znotraj vrat ni bilo mogoče odpreti. Nekdo je ugibal, da je to verjetno potrebno, ker nas peljejo v Italijo in gre vlak čez mejo. Nejevoljni smo bili na Angleže, ker nas prevažajo kot živino, a ker smo blizu jugoslovanske meje, je morda le bolj varno, da so vagoni zaprti, smo ugibali. Slišali smo, da so se partizani umaknili s Koroške, a človek nikoli ne ve, kje je ostal še kateri skrit. Konec koncev so Angleži odgovorni za našo varnost in če se njim zdi, da je treba vrata zakleniti, verjetno ne more biti narobe.

Ko je vlak potegnil, sem se ogledal okrog sebe. Nedaleč od naju z Zmagom sem opazil, da je naslonjen na steno vagona moj prijatelj Bine Magister, malo naprej pa njegov brat Marjan. Kaj počneta ta dva v našem vagonu? Ker se že dolgo nismo videli, smo se veselo pozdravili. Bine, nekoliko starejši od mene, je bil aktiven član Slovenske legije. Kolikor mi je bilo znano, ni šel k domobrancem. Novembra, ko je nemški gestapo pozaprll domobrantsko ilegalno poveljstvo, je polovil tudi precej vidnejših članov Slovenske legije. Aretacije so sledile še meseca decembra. Med temi je bil Bine in ko sem zadnjikrat slišal o njem, so rekli, da ga imajo Nemci zaprtega v Ljubljani na sodišču. Povedal je, da

V Baslu rojaki vsakokrat po maši pripravijo tudi večerjo.

je bil spuščen tik pred umikom in da se je takrat pridružil domobranski enoti, s katero je imel stike že prej kot ilegalec. Ker v Vetrinju formalno ni spadal k nobeni četi, so ga nekaj dni pred odhodom vtaknili med nas. Bil je zadovoljen, da bo prišel v Italijo med prvimi.

Njegova pot na Koroško ni bila tako enostavna kot moja. Ko je njegova četa prišla do Kranja, so slišali, da so na oni strani gora partizani. Komadir, ki je bil tudi član Legije, mu je naročil, naj odideta z bratom Marjanom čez planine in pregledata, kakšen je položaj na Koroškem. Ker sta bila doma iz Šentvida in sta prišla v Ljubljano po nemški zasedbi z družino kot begunca, naj bi te kraje bolje poznala. Res sta šla čez gore do Drave in se vrnila po isti poti s sporočilom, da so na drugi strani partizani pa tudi že Angleži. Potem je s svojo enoto ponovno in brez zaprek prepešal do Vetrinja. Vožnja z vlakom, čeprav v tovornem vagonu, je bila vendarle napredek.

Vlak je hitro pridobil hitrost in zavil pri Področici na levo, skozi predor, v Jugoslavijo.

Spogledali smo se. Nismo mogli misliti, da bi nas izročili partizanom. Morda je kaka pomota ali pa so komunisti s prevaro spremenili vlaku smer. Zmago je, kot sin strojevodje vedel, da ni težko premakniti kretnic. Tak premik bi bil dovolj, da bi vlak namesto proti Italiji krenil v Titovo, rdečo Jugoslavijo. Postajalo nam je tesno pri srcu.

Za večino od nas so bili to neznani kraji. Nekateri so vedeli povedati, da se tudi pri Jesenicah odcepi proga v Italijo. Morda je prehod iz Avstrije v Italijo porušen

in nas nameravajo prepeljati v Palmanovo čez Jesenice? Morda so Angleži prav zaradi tega tako skrbno zaprli vagono.

Tisti, ki so bili blizu kake razpoke v leseni steni vagona, so skušali ugotoviti, kaj se dogaja zunaj. Nekdo je na ovinku opazil, da sedi na strehi zadnjega voza vojak s puško. Zdaj so vsi čakali ob špranjah na naslednji ovinek. Jaz sem stal blizu prednje stene, ki je bila obrnjena v vagon pred nami in tako ni imelo smisla, da bi poskušal kaj videti. Zmago je stal zamišljen ob meni in z Binetom sva se spogledala. Bil je mnenja, da bo vlak zapeljal pri Jesenicah na desno, proti Italiji. Če bi se zgodilo drugače, bi bil to mednarodni konflikt, saj smo bili Slovenska narodna vojska, pod varstvom zavezniških čet. Mar ne? Tudi jaz sem glasno prepričeval sebe in druge, da ni razloga za kako paniko. Vojak na koncu vlaka je gotovo del angleškega spremstva, ki skrbi, da pride transport varno v Italijo.

Vlak je zapeljal na nov ovinek. Nekdo je zakričal: »Partizan je!« Vsi smo vedeli, kaj to pomeni. V vagonu je zavladal molk. Čakali smo na Jesenice. Tu smo se ustavili. Slišali smo slovenske glasove, ljudje so hodili ob vozovih, a nismo razumeli, kaj se pogovarjajo. Kmalu se je vlak spet premaknil; ko je zavozil z jeseniške postaje, je rekel Zmago: »Proti Ljubljani nas peljejo ...«

Zdaj ni bilo več dvoma. Bili smo izročeni partizanom.

(Se nadaljuje)

(Anglija) Ob doktoratu duhovnika Alojzija Kuharja (brata Prežiha Voranca) se je v Cambridgeu davnega leta 1949 zbralo veliko slovenskih rojakov.

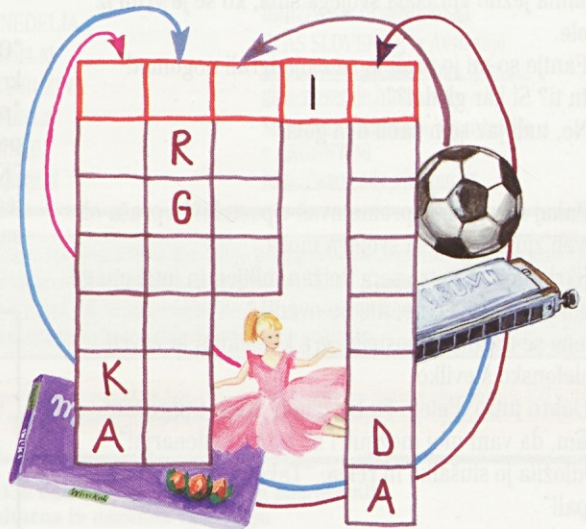
Lučka obdari revne otroke

PRIŠEL JE DECEMBER. BELE SNEŽINKE SO POKRILE DEŽELO. LUČKA SE VESELI, SAJ JE DECEMBER POLN PRIČAKOVANJA JEZUSOVEGA ROJSTVA. TUDI MIKLAVŽ PRAZNUJE V DECEMBRU SVOJ GOD. SVETI MIKLAVŽ JE BIL DOBROTNIK, KI JE V DAVNIH ČASIH OBDAROVAL REVEŽE.

TUDI LUČKA BO NA DAN SVETEGA MIKLAVŽA OBDARILA REVNE OTROKE. ODLOČILA SE JE, DA JIM Odstopi NEKAJ SVOJIH IGRAČ IN CELO SLADKARIJE.

Poimenuj predmete, ki jih je Lučka podarila revnim otrokom. Skrivnostna beseda, ki jo dobiš v zgornji vrstici, govori o prelepem decembrskem prazniku.

POMISLI TUDI TI NA REVNE OTROKE. SPODAJ NAPIŠI, KATERO IZMED SVOJIH IGRAČ JIM LAHKO OdstopiŠ?

Pred zabavo je rekla žena:
"Sploh nimam nikakršnega veselja oditi k
Peternelovim na zabavo!"

"Misliš, da grem jaz rad?" se je oglasil mož. "Toda
pomisli, kako bosta vesela, če ne prideva!"
"Prav imaš! Greva!"

Pacient leži na operacijski mizi zasebne klinike. Vse
osebje je zbrano okoli njega, le glavnega kirurga ni.
Končno se prikaže:
"Kreditna kartica ima kritje. Lahko začnemo!"

Psihiater je ugotovil, da je njegov pacient dvojna
osebnost in je to pacientu tudi povedal. Nato mu je
napisal račun, pacient pa ga je plačal le polovico.
"Kaj pa je zdaj to?" se je začudil psihiater.
"Polovico bo plačala moja druga osebnost!"

Žena je rekla možu:
"Danes sem veliko razmišljala o najinem včerajšnjem
prepiru in ugotovila, da je bilo vse skupaj trapasto. Še
posebno vse tisto, kar si rekel ti!"

"Miha, kaj pa si delal s kapo, da si jo tako umazal?" je
mama jezno vprašala svojega sina, ko se je vrnil iz
šole.

"Fantje so mi jo vzeli in se z njo igrali nogomet!"
"In ti? Si kar gledal?"
"Ne, tudi jaz sem zabil dva gola!"

"Zakaj se celo noč premetavaš v postelji?" vpraša ob
dveh zjutraj Angela svojega moža.
"Skrbi imam. Petru sem dolžan milijon in jutri mu ga
moram vrniti, če ne, me bo ovadil."

Žena se dvigne iz postelje, gre k telefonu in zavrti
telefonsko številko.
"Dobro jutro, Peter. Tu Lojzetova žena. Sporočam
vam, da vam moj mož jutri ne bo vrnil denarja!"
Odložila je slušalko in rekla: "Tako, zdaj pa on ne bo
spal!"

"Ljubljancanka je rekla svojemu zaročencu, Gorenjcu:
"Ne bom se poročila s takšnim skopuhom! Na, tu
imaš svoj prstan!" je jezno dejala in mu vrgla prstan.
"Kje je pa škatlica?"

Blondinki se pogovarjata in ena reče:
"Ali veš, da bo letos novo leto na petek?"
"Uh, samo da ne bo trinajstega!"

Voznika sta se zaletela in čakata policiste. Eden od
voznikov drugemu ponudi malo stekleničko vinjaka.
Ta jo vzame in naredi krepak požirek.
"Res sem ga bil potreben. In vi? Ne boste nagnili?"
"Bom, bom, ampak šele potem, ko naju bodo policisti
preizkusili z alkotestom."

V New Yorku je na nekem vogalu beračil mlajši fant s
klobukom v roki. Starejši moški, ki je vsak dan prišel
mimo, mu je vedno spustil v klobuk dva dolarja.
Nekega dne pa je isti moški spustil v klobuk le pol
dolarja.
"Kaj se je zgodilo, gospod, da je danes samo pol
dolarja?"
"Včeraj sem sina vpisal na fakulteto, študiral bo."
"In to kar na moje stroške?" se je razburil berač.

Ropar stoji pred blagajno v banki in nekaj išče po
žepih.
"Boste polagali ali dvigovali denar?" ga vpraša banč-
na uslužbenka.
"Dvignil ga bom, samo pištolo sem nekam založil."

"Očka!" veselo vzklikne mladi odvetnik, ki je pred
kratkim nastopil delo v očetovi odvetniški pisarni,
"primer Peteršiljkovih proti Korenčkovim sem us-
pešno pripeljal do konca!"
"Kaj??? Srečno??? Ta primer sem jaz prevzel od svo-
jega očeta in sem ga hotel tebi zapustiti kot dediščino,
saj smo od tega primera desetletja dobro živeli!"

301A0 Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

307A3 - Zaradi smrti dedičev je naprodaj stavba – novogradnja, dokončana do treh četrtin, 120 m², podkletena, dve nadstropji, priključeni voda in elektrika, vzdana okna. Pripadajoče zemljišče meri 2000 m². Lega: Moravci v Slovenskih goricah, občina Ljutomer, ob turistično zanimivi vinski cesti. V bližini so bio terme. Cena: 40.000,- €. Tel. in faks v Nemčiji: 02685- 986 798, prenosni tel. 0171- 9547 057.

310D1 V Mariboru na Taboru prodamo stanovanjsko hišo, potrebno obnove, na zelo lepem kraju. Parcela meri 632 m², cena 95.000,00 EUR.

Informacije v večernih urah na tel. 00386-331-63-00.

310A1 - Prodám stanovanjsko hišo s pripadajočim sadovnjakom v bližini Sevnice, v lepem mirnem okolju. Hiša je zelo primerna za povratnike v domovino. Informacije dobite z obratno pošto ali na mobilni 031 785 539

310B1 – Zaradi smrti v družini prodám nedokončan vikend na otoku Viru (Soldatica IX / 29) 50 m od morja. Ob nadgradnji s streho prostora še za tri apartmaje. Cena 40.000,- €. Informacije: Stanko Ivanuša, Schlackerweg 10, 41836 Hückelhoven, tel. 02433 51206.

310C1 ZDOMCI – POVRATNIKI V bližini Šempetra pri Novi Gorici (500 m od državne meje z Italijo) prodám takoj vseljivo enodružinsko atrijsko stanovanjsko hišo (pritličje 140 m² + mansarda 88 m²) s 374 m² vrta – parkovno urejena. Hiša je bila zgrajena v zadnjih 10 letih. Informacije na mobilni številki: 051 338 945.

Zanimive slovenske povezave po svetu

Zamejci na internetu
<http://miran.pecenik.com/ts/zamejci/index.htm>

Katoliška Cerkev v Sloveniji
<http://www.rkc.si>

Mariborska škofija
<http://mb.rkc.si>

Republika Slovenija
<http://www.sigov.si>

Koroški tednik NEDELJA
<http://www.nedelja.at>

Katoliški tednik DRUŽINA
<http://www.druzina.si>

Mesečnik OGNJIŠČE
<http://www.ognjisce.si>

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU
<http://www.drustvo-svs.si>

GLAS SLOVENIJE iz Avstralije
<http://www.glasslovenije.com.au/glas-slovenije.htm>

Slovenske mladinske organizacije v ARGENTINI
<http://www.sdo-sfz.com.ar>

Pristojne prijaviteljske službe v evropskih državah marsikaterega našega izseljenca še vedno vodijo kot jugoslovanskega državljan, čeprav ima le-ta slovenski potni list. Sprememba vpisa državljanstva se pač ne izvrši avtomatično, zato preverite sami na prijavnem uradu svojega bivališča, ali je vpis državljanstva pravilen. Predstavite svoj novi potni list in zahtevajte, da vas vpišejo pod kodo 131, ki je oznaka za Slovenijo. Marsikje z začudenjem ugotavljamo, kako malo slovenskih državljanov objavljajo različne statistike.

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

NAŠA LUČ Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95 • Glavni urednik: Janez Pucelj, München, Nemčija • Odgovorni urednik: Ljubo Bekš, Ljubljana • Uredništvo: Naša luč, Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01/438-30-50, faks: 01/438-30-55 • Uprava: Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana, tel. 01/231-32-41, E-naslov: beksl@siol.net, E-naslov: janez.pucelj@t-online.de
NAROČNINA (v valuti zadevne države): Evropska zveza 20 EUR • Slovenija 4.000 SIT • Švedska 200 SEK • Švica 30 SFR • Velika Britanija 15 GBP • Avstralija 35 AUD • Kanada 30 CAD • ZDA 18 USD • Hrvaška 110 HRK
V ceno izdaja je vračunan 8 % DDV. • Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Urada za Slovence po svetu pri MZZ.
Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali na upravi. **Transakcijski račun pri NLB d.d.:** 02014-0015204714, DRUŽINA, d.o.o., s pripisom za Našo luč • **Devizni račun pri NLB, d.d.:** 01000-0000200097-140-7100-1189115. • Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava.
Oblikovanje in grafična priprava: TRAJANUS, d.o.o., Kranj • **Tisk:** Tiskarna SCHWARZ, d.o.o.

ZVEZA SLOVENSКИH IZSELJENSKИH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA**Stanislav Cikaneč**

62, Offley Road
LONDON SW9 OLS, GB
tel. in faks (*44) 020 - 7735 6655

AVSTRIJA**Anton Štekl**, delegat

Einsiedlergasse 9-11
A-1050 WIEN
tel. (*43) 1-544 2575

Oskrbuje tudi skupnost
v Linzu in Freilassingu

p. mag. Janez Žnidar

Mariahilferplatz 3
A-8020 GRAZ
tel. (*43) 0316 - 71 31 69 37

Janez Žagar

Kirchweg 6, A-6841 Mäder, Vorarlberg
tel. (*43) 05 52 36 21 66
Faks. (*43) 05 52 36 21 666
GSM (*43) 06 64 52 60 667

SPITTAL

A-9800 SPITTAL / Drau
Marienkapelle, Villacherstraße
Jože Andoljšek
tel. (*43) 042 3927 19

BELGIJA - NIZOZEMSKA**Alojzij Rajk**

Guill. Lambert laan 36
B-3630 EISDEN
tel. (*32) 089 - 76 22 01
tel./faks. (*32) 089 - 76 63 74
GSM (*32) 0476 - 862 160

Slovenski pastoralni center

Av. de la Couronne 206, Ixelle
1050 Bruxelles

FRANCIJA**Jože Kamin**

3, Impasse Hoche,
F-92320 CHÂTILLON
tel. (*33) 1-42 53 64 43
faks (*33) 1-42 53 56 70

Anton Dejak

9, rue Saint Gorgon
F-57710 AUMETZ,
tel. (*33) 3 82 91 85 06

Jože Kamin, delegat**Toni Drašček**

14, rue du 5 Decembre
F-57800 MERLEBACH
tel. (*33) 3 87 81 47 82
(Mlin) (*33) 3 87 01 07 01

Štefan Čukman

6, rue Vernier
F-06000 NICE
tel. (*33) 4 93 88 58 51

HRVAŠKA

Zagreb, slovenska skupnost je oskrbovana
iz Slovenije.

ITALIJA**SLOVENIK:****dr. Jožko Pirc**

Via Appia Nuova 884, I-00178 ROMA
tel. (*39) 06 - 718 47 44
faks (*39) 06 - 718 72 82

MILANO:

Slovenska skupnost je oskrbovana
iz Slovenije.

SRBIJA IN ČRNA GORA**Jože Hauptman**

Hadži Milentija 75
11000 Beograd
tel. (*381) 11 435 - 712

NEMČIJA**Izidor Pečovnik**

Kolonnenstr. 38
D-10829 BERLIN
tel. (*49) 030 - 784 50 66
faks (*49) 030 - 788 33 39
tel. (*49) 030 - 788 19 24

Alojzij Zaplotnik

Bausemshorst 2
D-45329 ESSEN
tel. (*49) 0201 364 15 13
tel./faks (*49) 0201 364 18 04

Stanislav Čeplak, diakon

Oskarstr. 29
D-46149 OBERHAUSEN
tel. (*49) 0201 364 15 13

Martin Mlakar

Moltkestr. 119 - 121
D-50674 KÖLN
tel. in faks (*49) 02 21 - 52 37 77

Martin Retelj

Holbeinstr. 70,
D-60596 FRANKFURT
tel. (*49) 069 - 63 65 48
faks (*49) 069 - 63 307 632

Janez Modic

Römerstrasse 32
D-68259 MANNHEIM
tel. (*49) 06 21 - 28 5 00
faks (*49) 06 21 - 71 52 106

Stanislav Gajšek

Feldkirchner Str. 81
D-85055 INGOLSTADT
tel. (*49) 0841 - 59 0 76
tel. in faks (*49) 0841 - 92 06 95

dr. Zvone Štrubelj

Staffenbergstr. 64
D-70184 STUTTGART
tel. (*49) 07 11 - 23 28 91
faks (*49) 07 11 - 236 13 31
tel. (*49) 01 78 - 441 76 75

Roman Kutin

Klausenberg 7c
D-86199 AUGSBURG
tel. (*49) 08 21 - 97 9 13

dr. Marko Dvořák

voditelj župnijske pisarne
Olgastraße 137
D-89073 ULM
tel. (*49) 07 31 - 27 2 76

Marjan Bečan

Slavko Kessler, past. sodelavec
tel. (*49) 089 - 22 19 41
Janez Pucelj, delegat
tel. (*49) 089 - 21 93 79 00
tel. (*49) 0173 - 9876 - 372
faks: (*49) 089 - 219379016
Liebigstr. 10
D-80538 MÜNCHEN

ŠVEDSKA**Zvone Podvinski**

Parkgatan 14
S-411 38 GÖTEBORG
tel. in faks (*46) 031 711 54 21

ŠVICA - LIECHTENSTEIN**mag. David Taljat**

Hallwylstrasse 60
CH-8004 ZÜRICH
tel. (*41) 01 301 31 32
faks (*41) 01 303 07 88
GSM (*41) 079 777 39 48

JASLICE SVETA

Potujoča razstava Mednarodnega muzeja jaslic iz Betlehema

Mednarodni muzej jaslic iz Betlehema je bil že ob odprtju deležen vsestranskega priznanja strokovnjakov, učenjakov in navdušencev, ki so obiskali to razstavo. Verujoči in neverujoči so našli v njem starodavno deželo, kjer se je pred dvema tisočletjema rodil Jezus. Našli so tudi najrazličnejša pričevanja vere in duhovnosti, ki skupaj z umetniškim izrazom ustvarjajo sozvočje z zgodovinskimi izkušnjami krščanstva v svetu.

Med temeljnimi nalogami muzeja je še posebej izpostavljena tista, ki je namenjena potujoči razstavi. Gre za primeren izbor okoli 250 dragocenih jaslic, ki bodo gostovale v najbolj pomembnih mestih sveta. Ta vzporedna dejavnost muzeja naj bi razširjala vesoljno sporočilo miru in bratstva med narodi.

Omogočala bo širše poznanje jasličarske umetnosti in spodbujala zbiranje sredstev za uvrstitev še drugih dejavnosti v ta projekt. Z njo bo omogočeno spoznavanje muzeja pa tudi palestinskega ozemlja.

Muzej, ki je pod pokroviteljstvom Unesca, je že začrtal lastni program razvoja z uvajanjem poklicne umetniško-obrtniške šole, namenjene predvsem mladim rodovom.

Potujoča razstava, poimenovana »Jaslice sveta«, obsega umetniška dela in jaslice, ki prihajajo iz Italije, Francije, Španije, Slovenije, Švice, Nemčije, Avstrije, Češke, Portugalske, Peruja, afriških in južnoameriških dežel, Koreje, Kitajske, Japonske in iz drugih držav.

Jaslice so različnih velikosti: od velikih, ki merijo 3 do 4 m v dolžino in 2 do 3 m v širino, srednjih (do 2 m v dolžino in do 2 m v širino) in majhnih. Izdelane so iz različnih materialov, imajo nesporno umetniško vrednost, prihajajo iz nekaterih svetovno znanih muzejev, prav tako tudi iz zasebnih zbirk, katerih lastniki so jih podarili muzeju v Betlehemu.

Prireditelji so se odločili, da bodo del prihodka od razstave namenili za človekoljubno pomoč Sveti deželi, še posebej kot prispevek pri opremlitvi šole za poklicno-umetniško izobraževanje, ki deluje v okviru Mednarodnega muzeja jaslic v Betlehemu. Preostali del prihodka bo namenjen za socialne potrebe.

Ta ambiciozni in upravičeni program je doživel pozitiven odziv decembra 2001, ko je potujoča razstava gostovala v Lublinu na Poljskem. Na tamkajšnji Katoliški univerzi je predaval papež Janez Pavel II.

Za mesto razstave je vodstvo projekta letos izbralo Ljubljano. Razstava bo na ogled v cerkvi sv. Jožefa od 14. novembra 2003 do 15. februarja 2004.

Odperta bo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, neprekinjeno od 9. do 19. ure.

Cena vstopnice za odrasle: 1000 tolarjev

Odrasli v skupini (nad 20 oseb): 700 tolarjev

Šolske skupine (nad 20 oseb): 500 tolarjev

Dijaki in študentje: 700 tolarjev

Otroci od 6. do 15. leta: 500 tolarjev

Predšolski otroci (do 6. leta): gratis.

Informacije po tel. 01/438-39-83

e-mail: razstava.jaslic@rkc.si

<http://jaslice.rkc.si>

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

436 676 2003

900300526, 10

COBISS o

JASLICE SVETA

Potujoča razstava Mednarodnega betlehemskega muzeja jaslic
pod pokroviteljstvom slovenske nacionalne komisije za UNESCO
in v organizaciji Društva ljubiteljev jaslic Slovenije.

Od 14. novembra 2003 do 15. februarja 2004
v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani, ulica Janeza Pavla II.

Mednarodni betlehemski
muzej jaslic

Pod pokroviteljstvom
slovenske nacionalne komisije za UNESCO

Društvo ljubiteljev jaslic Slovenije

ISSN 1408-9726

9 771408 972008